

SOLFASOL

ANKARA'NIN GAYRİRESMİ GAZETESİ

Aylık Gazete | 15 TL | Aralık 2021 Sayı 107 | www.solfasol.tv

Biz şimdi alçak sesle konuşuyoruz ya
Sessizce birleşip sessizce ayrılıyoruz ya
Anamız çay demliyor ya güzel günlere
Sevgilimize çiçekler koyuyor ya bardağa
Sabahları işimize gidiyoruz ya sessiz sedasız
Bu, böyle gidecek demek değil bu işler
Biz şimdi yanyana geliyor ve çoğalıyoruz
Ama bir ağızdan tutturdüğümüz gün hürlüğün havasını
İşte o gün sizi tanrılar bile kurtaramaz.

Cemal Süreya

100. Yıl Çarşısının 'Kötü Kaderi' Değişiyor: Büyükşehir Yıkım Kararından Vazgeçti, Yenileme için Yarışma Açılıyor!

>> s. 24 Mehmet Onur Yılmaz

Ankara Büyükşehir Belediyesi Eylül 2021'de manşete taşıdığımız 100. Yıl Çarşısının yıkım kararından vazgeçti. Haberimizin yarattığı tartışma "Ulus 100. Yıl Çarşısı ve çevresindeki alanın, kentliler ve uzmanlarla yeniden "düşünülmesi"nin arzulandığı, ulusal düzeyde açılacak bir yarışma"ya vesile oldu.

GÜNCEL

Yorumlu Ankara Haberleri
>> s. 2 Akın Atauz - Ayşegül Çelik

Beypazarı Geleneksel Evleri ve Kentsel Doku
>> s. 8 Faruk Soydemir

ANKARA

Ankara 1919 IV
>> s. 12 Taylan Esin

Ayaş Yollarında...
>> s. 13 Celal İlhan

KÜLTÜR SANAT

Ürperten Bozkırın Sesini Unutan Şair: Aydın Şimşek ve Ankara
>> s. 14 Sencer Başat

Anadolu Leoparı Benim!
>> s. 18 Alper Fidaner

Müzik-Ticaret İlişkisi ve Batılı Müzik Kültürünü Yaşatma
>> s. 19 Hasan Ishak

SOLFASOL TV

Kent Konseyleri Kendilerini (Potansiyellerini) Ciddiye Almalı!
>> s. 20 Mehmet C. Peker

Ankara'nın Artık "Bisiklet Stratejisi ve Master Planı" Var

>> s. 7 Lindanihan

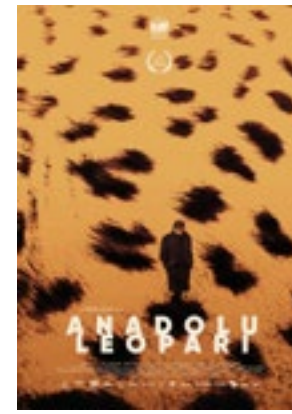
2040 yılına kadar 250 kilometrenin üzerinde olması planlanan bisiklet yolunun tanıtımı yapıldı.

SÖYLEŞİ

Ankaralı Sanat Tarihçisi ve Antikacı

Güner Soydemir ile Antika ve Koleksiyonculuk

>> s. 10 Filiz Köse

SÖYLEŞİ

Sancının Metaforu: Anadolu Leoparı

>> s. 16 Fatma Leyla Ak

Dünya prömiyerini yaptığı Toronto'dan FIPRESCI ödülü ile dönen ve 32. Ankara Film Festivali Ulusal Uzun Film Yarışması'nda "En İyi Film" ödülünü kazanan "Anadolu Leoparı" filminin Ankaralı yönetmeni Emre Kayış'la sohbet ettik.

SOL FALSO

Aydan Çelik

Red-Kit'in bir macerasında Daltonlar yine hapse düşerler. Atıldıkları hücrede yatmakta olan bir adam vardır. Avarel Dalton adama sorar:

- Senin suçun ne?
- Kalpazanım.
- Niye yakalandın? Bastığın paralar yeterince sahici değil miydi?
- Ne münasebet! Benim paralarım orijinalerinden daha orijinaldir.
- Eee niye enselendin o zaman?
- Paraların üstüne Benjamin Franklin'i basacak halim yoktu ya, kendi resmimi bastım...

Bir arkadaşım, dolar krizi üstüne Yonus Komutan'lı Dolar yapmamı teklif etti. Kafama çok yattı. Gürün'ün efsane velisi 100 Dolar üstünde. Kesip kullanabilirsiniz.

Yorumlu Ankara Haberleri

Akın Atauz - Ayşegül Çelik

Ankara ile ilgili haber seçkimizin amacı, kentte olup-bitenlerden haberli olmak ve belki bazı şeyleri kutlamak, bazı şeylere karşı direnmek için bilgi akışını düzgün hale getirmek... Çok azını derleyebildiğimiz bu haberler, yaşadığımız kenti daha çok merak etmeye, onunla daha çok ilgilenmeye yönlendirebilir bizi.

Biz kentlilerin elinde demokratik kurallar ölçüsünde izleme, denetleme, eleştirme, gerekirse protesto etme, gerekirse destekleme gücü var. Toplumun rızasından kaynaklanan ve bürokrasinin hantallığından çok uzak, canlı ve gerçek bir kamusal güç bu.

“Haber Seçkisi” biraz da bu gücün açığa çıkmasını kolaylaştırmak, demokrasiyi diri tutabilmek için... Ancak kentte olup-bitenler öylesine dipsiz-bucaksız ki, ne kadar yazsak eksik kalacak. Yine de her çabaya değer.

Kasım ayının Ankara haberlerini dört ana kümede düşünebiliriz:

1- Kötü yönetim / Rant hedefi / Kent kimliğindeki yıpranmalar

- Ankara; öyküsünü kaybetmiş şehir
- Batıkent'in yapısını kasıtlı olarak bozmaya çalışıyorlar
- ODTÜ Yoluna Tepkiler ve ABB'nin Yeni Yönetim Anlayışı
- TED Üniversitesi ve Kurtuluş Parkı

2-Ankara'da; ayrımcılık, şiddet, nefret suçları

- Kadınlara korkusuz adımlar borçluyuz
- Transfobik suça hapis cezası
- Hayvan Barınağına Kundaklama Şüphesi

3-Kentteki yoksullaşma, tepkiler, protestolar, direnişler

- Ekmek Zammı
- Geçinemiyoruz eylemleri
- Beyaz Yürüyüş

4-Ankara'dan kültür sanat haberleri

- Kentin ruhuna doğru
- Cin Ali kitapları artık kültürel miras
- Cezaevinden Çocuk Müzesine... Müthiş bir dönüşüm hikayesi
- Film Festivalleri
- Tarih Vakfı Ankara Tartışmaları
- 2021 Sosyalist Tartışma
- Enkaz ve Parıltı

1- Kötü Yönetim / Rant Hedefi / Kent Kimliğindeki Yıpranmalar

“Ankara; öyküsünü kaybetmiş şehir...”

Şehir bilimci, Prof. İlhan Tekeli, Melih Gökçek döneminde Ankara'nın öyküsünü kaybettiğini söylüyor. Tekeli; “Bugün Ankara'nın öyküsü yok. Halihazırdaki Belediye Başkanı'nın da Ankara'nın öyküsünü yeniden kurmak gibi bir gayreti yok. (...) “Türkiye kamusal alanı kullanmasını yenilikçiliğe açık olarak öğrenirse yaşam kalitesini sıçratabilir. O zaman yaşam anlamlılık kazanabilir. Anlamlılık, evin içinde kolay kolay üretilemez. Anlamlılık insan ilişkileri içinde üretilebilir. İnsan atomistik, içine dönük, kendi tüketimine dönük bir var oluş olarak görülürse buradan anlamlılık üretilemez” diyor.

Eğer dosya, dürüst, kamu yararını gözeten bir mahkemeye düşmüşse, bütün kentin yüreğini kazanan kararlar ortaya çıkabiliyor. Fakat aynı yasaları kullanan mahkemeler birbirinin tam tersi kararlar verebiliyorlar.

Bu durumda imar hukukuna, yasalara, yasaları adalet içinde uygulaması gereken mahkemelere güvenme zorlukları beliriyor.

Bazı kararlardaki adaletsizlik gizli kalıyor ve “mevcut durumun elverdiği en iyi sonucu sundukları” aldatmacası inandırıcı olabiliyor. AOÇ için acaba daha kaç tane buna benzer karar gerekiyor? Uğraşmaya devam etmeliyiz...

Filiz Gazi - [BirGün 10.11.2021]

“Batıkent'in yapısını kasıtlı olarak bozmaya çalışıyorlar”

Ankara'da 'kimsenin kimseye karışmadığı' yapısıyla gözde olan Batıkent'in muhtarlarına göre semtin yapısına kasıtlı olarak müdahale edildi.

Muhtarların ifadeleri şöyle: “Buralarda çarşılar vardı eskiden, insanlar çarşılarda bir araya gelir, birbirlerinin sorunlarını dinlerdi. Ancak yeni yapılan konutlar ile insanları yalnızlaştırdılar” (...) Son yıllarda olaylar da arttı. Parklarda uyuşturucu kullanımıyla ilgili uyarılar geliyor. “Meydan'da iki üç sene önce bir çocuğumuz daha bıçaklanarak öldürüldü. Oraya uyuşturucu kullananlar dadandı. Hepsi başka semtlerden geliyor. Buranın yapısını değiştirmek için kasıtlı şekilde uğraşılıyor gibiler.”

Mustafa Bildircin - [Birgün, 06.11.2021]

Haber, Batıkent'te toplumdaki yapısal oluşumların nasıl kaygı verici hale geldiğini yansıtıyor. Bu iki düşünce (sadece iki örnek çok yetersiz ama) gösteriyor ki, Ankara'da hem toplumda, hem yönetimde, eski/ bilinen-taninan kimliği korumayı güçleştiren gelişmeler var.

GÜNCEL

ODTÜ Yoluna Tepkiler ve ABB'nin Yeni Yönetim Anlayışı

"ABB İmar ve Şehircilik Dairesi Başkanı Ertuğrul Candaş, tepkiler ve ODTÜ yolu hakkında Diken'in sorularını yanıtladı.

ABB'nin 'Tünel Yol'a karşı olduğunu belirten Candaş ayrıca ODTÜ'lülerden ABB'ye alternatif bir güzergah önerisi de gelmediğini ifade etti. Bunun yanısıra "Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin odalara ya da başka kurum/kuruluşlara ihaleler öncesi sizlerden görüş alırız, uygun görürseniz ihale yaparız şeklinde bir taahhüdü de yok" dedi. Candaş: "ODTÜ arazisini ikiye bölen yol bu değildir. ODTÜ arazisinden geçen iki ayrı yol vardır. İkisinin de Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından onaylanmış imar planları vardır. İmar planları halen yürürlükte.

Yolun faydası olup olmadığına mahkeme yanıt vermiştir. Mahkeme şöyle diyor: Yolda yüksek kamu yararı vardır. Yol ana aks niteliğindedir ve başka alternatifi yoktur."

Ayşegül Kasap [Diken, 08.11.2021]
ve [Diken,13.11.2021]

Kötü yönetim ya da popülist bir çıkarın ötesini görmeyen politikalar, rant hirsının gücü...

Diken'deki haberlere göre Ankara Büyükşehir Belediyesi (ABB) İmar ve Şehircilik Dairesi Başkanı Ertuğrul Candaş ODTÜ arazisinden geçen yolu savunuyor. Ne yazık ki haber Candaş'ın "demokrasi", "şeffaf yönetim," "katılım" gibi kavramları ne kadar aldatma amaçlı kullandığını, Gökçek'in projesinin nasıl büyük bir sahiplenmeyle savunulduğunu, mahkemenin yanlış kararını "kamu yararı" aldatmacasına destek olarak ileri sürüldüğünü göstermekten başka bir şey ifade etmiyor.

A. Kasap'ın birkaç gün sonra ulaşım plancısı Erhan öncü ile yaptığı konuşma ABB'nin bu konuda nasıl bir yol izlediğini açıklığa kavuşturuyor: Öncü, "ODTÜ yolundaki bu ısrar nedenin rant projeleri olduğunu" belirtiyor ve "Kamu yararı yok; uzun bir dönemde baktığınızda öyle bir ihtiyaç yok şu anda orada" diyor. Ayrıca, "Ankara'nın trafiği için yol yapmanın asıl çözüm olmadığını, (...) dünya artık kentlerde trafik hızlarını saatte 30 km'ye indirildiğini (...) ve şimdi bütün dünyada ve hatta COP26'da da otomobile dayanmayan çözümleri gerçekleştirmek" arayışı olduğunu anlatıyor.

TED Üniversitesi ve Kurtuluş Parkı

TMOBB Ankara Şubesi, Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin TED Üniversitesi ile Kurtuluş Parkı'nın yeniden işlevlendirilmesi amacıyla bir protokole imza atmasına karşı çıktı. "Protokol, kent merkezinde kampüsü olmayan özel üniversitenin sıkışmış mekansallığını ihya etme, soylulaştırma yaklaşımıyla kamusal alana sızma hareketinin ilk adımı. Halka açık olacak denilmesi de çok manidar ..." dedi.

Oda kaygılarını şöyle açıkladı: "Doğal sit alanı olan parkta yeniden işlevlendirme diye bir şey olmaz. Bu alanda belediyenin yapması gereken Koruma Amaçlı İmar Planıdır."

[Duvar, 08.11. 2021] ve Melis Yıldırım'ın haberi [BİA, 25.11. 2021]

TED, ya da "Kolej", kentin tarihinin bir parçasıdır, semte, duraklara ismini vermiştir. Binlerce mezununun, Ankara'nın daha yaşanabilir bir yer olmasında katkıları var. Park da, (eski Fidanlık) TED gibi, kentin simgelerinden biri. Bu kamusal alanın bakımı ve işletmesi de kamu eliyle olmalı. Elbette parkın daha çok etkinlik sunabilir olması, daha yaratıcı bir akılla donatılması için ABB'nin, TED ile işbirliği yapması kabul edilebilir. Ancak park Ankara'ya ait bir kimlikle yaşamalı. Geliştirilmesi, daha nitelikli kullanımlar için TED'den destek alınabilmeli ama artık rekabetçi bir pazarda kar etmek için çalışan özel sektöre ait bir kurum olarak, park üzerinde başka hiçbir tasarruf hakkı olmadan bunu yapabilmeli.

2- Ankara'da; Ayrımcılık, Şiddet, Nefret Suçları

"Kadınlara korkusuz adımlar borçluyuz"

Toplu taşıma araçları kadınlar için birçok güvenlik sorununu beraberinde getiriyor. Ankara'da hayata geçirilen uygulamayla saat 19.00'dan sonra kadınlar istedikleri yerde inebilecek.

(...) ABB Başkanı Mansur Yavaş'ın sosyal medya hesabından paylaşılan görselde, "Kadınlara korkusuz adımlar borçluyuz. 19.00'dan sonra EGO otobüslerinden istediğiniz yerde inebilirsiniz" ifadelerine yer verildi.

Feminist Avukat Deniz Bayram'a göre ise karar olumlu ancak yeterli değil. Özellikle İstanbul ve Ankara gibi kentlerde toplu taşımada kadınlara yönelik şiddet, taciz ve çeşitli ayrımcı davranışların sıklıkla gündeme geldiğini dile getiren Bayram, belediyelerin alanda çalışan uzmanlar ve kitle örgütleriyle etkili bir politika izlemesi gerektiğinin altını çizdi.

Araştırmalara göre kadınların yüzde 92,2'si toplu taşıma araçlarında tacize uğrama endişesi yaşıyor.

Dilara Şimşek 24.11.2021 [Birgün]

Kalabalık otobüsler, işe giden/ işten dönen/ gün boyunca çalışması gereken herkes için katlanılması gereken bir güçlük. Ama en kalabalık saatlerde, kamusal taşımadan başka bir olanağı bulunmayan kadınlar için otobüsler, dolmuşlar, metro vagonları nasıl bir kaygı kaynağı? Bu kalabalıkta, kendisini üstün tür sayan erkeklerin kaba ve kösnül bakışlarıyla tedirgin edilmekten/ taciz edilmekten, şiddete uğramaktan kaçınmak çabası katlanılır bir şey mi? İnsanların, erkek şiddetinin nefesini sürekli ensesinde hissetmesinin olağan sayıldığı bir kent yaşamı olabilir mi?

Toplumsal cinsiyet eşitliğini gerçekten ve her alanda/ her an yaratmak ve yeniden yaratmak için daha yoğun, yaygın ve sistemli çalışmalara ihtiyacımız var.

GÜNCEL

Transfobik saldırıya hapis cezası

2017 yılında Köroğlu İşkembecisi'ne giden üç trans bireye, çalışanlar tarafından "içeri giremezsiniz, patronun kesin emri var travestilere servis açmıyoruz" diyerek saldırıda bulunuldu.

Saldırıya maruz bırakılan ve konuyu mahkemeye taşıyan Janset Kalan ve arkadaşının açtığı dava dün sonuçlandı. Ankara 15. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülen davanın son duruşmasında, transları lokantaya kabul etmeyen ve onlara hakaret eden Köroğlu İşkembecisi'nin işletmecisi O.G.D. ve şef garsonu Türk Ceza Kanunu'nun 122. maddesi uyarınca hapis cezası aldı.

[Yeşil Gazete 12.11.2021]

Karar, ayrımcılığın onaylanmadığını, kabul edilebilir bir şey olmadığını göstermesi bakımından olumlu. Ama ertelenmesi ve sorumluların hiçbir şey olmamışçasına yaşamlarını sürdürmelerine izin verilmiş olması ürkütücü... Bu karar, gerçekten cesaretle ayrımcılığın karşısında duruyor mu? Sanırım bu soruya olumlu yanıt vermek, oldukça zor.

Hayvan barınağına kundaklama şüphesi

Ankara'nın Sincan ilçesinde sokak hayvanları barınağında çıkan yangında çok sayıda köpek kulübesi ve battaniye yandı. Polis ekipleri barınağın kundaklandığına dair iddiaları araştırıyor.

[Birgün, 01.12.2021]

Bu olaydaki bütün taraflar, belli ki, kentin kaybedenleri. Köpeklerin yaşamındaki zorluklara katlanamayan bir hemşeri, her açıdan sınırlı olmakla birlikte insafli ve yufka yürekli bir çözüm yaratmaya çalışmış. Ama ortaya çıkan sanki, "gücü gücüne yetenlerin" zulmü ve dayanışmaya/ insafa uzaklığı...

3- Kentteki Yoksullaşma, Tepkiler, Protestolar, Direnişler

Ekmek Zammı / Geçinemiyoruz Eylemleri

DİSK'ten TL eylemi: Türk lirası değer kaybettiğinde, biz kaybediyoruz, emeğimiz ucuzluyor [+Gerçek, 26.11.2021]

Ankara'da ekmeğe zam geldi [t24, 26.11. 2021]

Yağmur altında Halk Ekmek kuyruğu [t24, 27.11. 2021]

Ankara'da "Geçinemiyoruz" eylemine müdahale [BİA, 28.11. 2021]

Bütün dünya kentlerinin içinde bulunduğu "neo-liberal" durum, gelişmekte olan ekonomilerin kentleri için daha farklı ve zor, ama sorun burada da bitmiyor, Türkiye çok daha saçma ve keyfi bir ekonomik düzenle yönetildiği için gelir dağılımındaki kutuplaşma, yoksullaşma ve kaygı daha derin. Ekmeğe gelen zam ve belediyelerin ekme fiyatlarını düşük tutarak (un stokları bitene kadar) yaptıkları satışlardaki kuyruklar, ücretli kesimlerin, emekçilerin, yoksulların kaygısının boyutunu gösteriyor.

Beyaz Yürüyüş

Salgın dönemindeki tutarsızlık, politikasızlık ve sonuç olarak sağlık çalışanlarının sırtından yürütülmeye çalışılan uygulamaları protesto ederek İstanbul'dan Ankara'ya "beyaz yürüyüş" yapan hekimlerin temsilcisi olarak TTB Merkez Konsey Başkanı Şebnem Korur Fincancı, "Sağlıkla ilgili sorunları yalnızca tweet atarak, sayılarla oynayarak çözeceğini zannedenler; bugün sağlık sistemindeki bu kötü gidiş nedeniyle kaybettiğimiz her canımızın da sorumlusudurlar" dedi. Fincancı, "Sağlığı alınıp satılan bir metaya; hastaneleri işletmeye; hastaları müşteriye ve sağlık emekçilerini köleye çeviren 'Sağlıkta Dönüşüm Programı'nın, gelinen aşamada, sağlık sistemini tamamen çökerttiğini" söyledi.

[BİA, 27.11. 2021]

İlk iki bölümde kent toplumunun Kasım ayı boyunca içinde bulunduğu kaygılı durumu yansıtmaya çalıştık. Toplumun razı olmadığı şeyleri ve bunları nasıl ifade ettiğini, bu mücadeleleri nasıl yürütmekte olduğu belgelemeye çalıştık. Kuşkusuz, kışa girerken insanların, nasıl ısınacağı, nasıl ailesini besleyebileceği, kirasını nasıl ödeyeceği ve çocuklarını nasıl okula göndereceği ve işini kaybedip-etmeyeceği vb. gibi konulardaki endişelerinin pek azını yansıtabiliyor bu haberler. İçeriden doğru kıvılcımlanmakta olan bir aşamada gibiyiz...

GÜNCEL

4- Ankara'dan Kültür Sanat Haberleri

Kentin ruhuna doğru...

Kentin belleğini, yaratıcılığını, kimliğini en çok ifade eden haberler kültür sanat olaylarıyla ilgili olanlar. Bu bölümün eksiksiz olması, kentin bilgeliğini ve yaratıcı zekasını sanatsal bir yaklaşımla dışa vurma biçimlerini eksiksizce derlemek çok zor. Haberlerin tümünü yakalayabilsek bile, ay boyunca ortaya çıkmış olanların hep birlikte ne ifade ettiklerini ve bunun kendi geçmişine ve geleceğine nasıl bağlanmakta olduğunu yorumlayabilmek bambaşka bir iş.

Ankaralılar, Ankara'da bulunanlar, sanat olaylarını izliyor, okuyor, düşünüyor, yazıyorlar.

Fikirlerini çizgiye, filme ya da sahneye döküyorlar, müziğini seslendiriyorlar. Politikacıları dinliyorlar, konuşuyorlar birbirleriyle, felsefe, bilim, sanat tartışıyorlar, şiir yazıyorlar...Konferans salonlarında, galerilerde, sinemalarda tiyatrodaki, sokakta ve meydanlarda yapıyorlar bunları. Bunlar kentin yaşam kaynakları. Her kent kendi aurorasına göre farklı biçim ve niteliklerde bunları oluşturup-duruyor. Kentsel kültür/kentin kültürü vb. gibi terimlerle adlandırıyoruz bu olguyu. Bu özgün ve tam olarak tanımlanması zor, eksiksiz

algılanması olanaksız şey, kentin "fiziksel duruşunun ötesindeki anlam" haline geliyor, "kentin ruhunu" oluşturuyor.

Her kentin bir "ruhu", kültürel bir kimliği, gerilim ve esin kaynağı olan sosyal psikolojik kişilik özellikleri var. Dinamik, bulaşıcı ve iletken, geçirgen ve süzen ama korumacı, sürekli değişen ve çekirdeğinde aynı kalan bir kimlik, kentin kimliği... Bu Moskova'da da var, Viyana'da da, Şiraz'da/ İsfahan'da, ya da Babil'de, Berlin'de de... Ankara'da da...

Cin Ali kitapları artık kültürel miras

"Çocukların okuma yazmayı kolay bir şekilde öğrenmesi için oyunlu okuma teknikleri geliştiren öğretmen Rasim Kaygusuz'un yazdığı ve resimlediği Cin Ali kitapları, kültürel mirasa dönüştü.

Nevin Kaygusuz Apaydın ve Nesrin Kalaycıoğlu, hiç büyümeyen kardeşleri Cin Ali'nin kitaplarını yeniden basmaya karar verdiklerinde, eğitim tarihinde özgün bir arayışın kalıcılığın sağlığına doğru, adım adım bir gelişme başladı. 1968'de yayınlanmaya başlayan Cin Ali hikâye kitaplarından, 2016'da Cin Ali Eğitim ve Kültür Vakfı, 2019'da ise Cin Ali Müzesi'ne doğru somutlaştı. Müze, Cin Ali'nin çok sade hikâyesini anlatıyor.

[BİA, 16.11. 2021]

Cezaevinden Çocuk Müzesine... Müthiş bir dönüşüm hikayesi

"Mimarlar Odası Ankara Şubesi, Çocuk ve Mimarlık Çalışmaları Merkezi ve Uluslararası İlişkiler çalışmaları kapsamında düzenlenen etkinlikle, Kosta Rika'lı mimar Carolina Pizarro Hernandez, Kosta Rika'da bir cezaevinin çocuk müzesine dönüşüm hikayesini anlattı. Hernandez, daha sonra çalışmaları görsellerle aktardı ve şöyle devam etti:

"Müzedeki, çocuklar için interaktif odalar mevcut, sürdürülebilir şehir enerjisi ve elektriği nasıl tasarruf edebiliriz bunların anlatıldığı oyunların olduğu bir salonumuz var.

Çocuklar oyun üzerinden enerji tasarrufu üzerinden maksimum puanı aldıkları oyunlar var. Toprak nasıl işleniyor onlara dair oyunlar var.

Kukla odaları ve karakterler var. Okuma salonları yer alıyor, bütün çocuk literatürü buraya dahil edildi. Çocuk müzesini temsil edecek karakter nasıl olmalıdır üzerine bir yarışma açıldı ve onun örnekleri şimdi müzede sergileniyor. Bilim, teknoloji, kültür, sanat ve edebiyata odaklanan interaktif sergiler var.

[BİA, 15. 11.2021]

32. Ankara Film Festivali

Cer Modern'de yapılan bir ödül töreni ile sone erdi. Senem Büyüktanırın haberine göre "Anadolu Leoparı" filmi festivalden dört ödülle ayrıldı. Jüri Anadolu Leoparını, "Tarifi güç bir olguyu, zamanın dışına itilmişliği, yalnızlaşmayı, yıkıcı dönüşümün benliği anlamsızlaştırmasını inceliklerle anlatılabilir ve doğanın yitimini kurduğu güçlü metaforla nazikçe birleştirebilme becerisinden dolayı" seçti.

[Medyascope, 13.11. 2021]

26. Gezi Festivali

26 Kasım'da Ankara'da başladı. Ankara Sinema Derneği tarafından düzenlenen festival, 2 Aralık'a kadar Ankara'da ve daha sonra Sinop ve Kastamonu'ya gidecek ve sona erecek.

[BİA, 29.11.2021]

Gezi Festivali, Ankara'nın sinema alanında kendisine özgü bakış açısına göre yarattığı ilginç ve alanında çığır açıcı katkılarının biridir.

GÜNCEL

25. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali

"Kadınların Mirası" temasıyla düzenlenecek olan festival, sinemadaki kadın emeğinin önemine dikkat çekmek ve sinemacı kadınları cesaretlendirmek amacıyla Ankara'da yapılıyor. Bu yıl Festival ile birlikte kente bir katkı olarak düşünülebilecek bir gelişme de, şöyle: Uçan Süpürge "Ankara'nın kalbinde olan sinemaları tekrardan hayata kazandırmayı hedefliyor. Ankara şehir kültüründe yeri büyük olan 2 sinemanın, tekrardan aynı enerjiyle hayata geçmesi için çaba gösteriyor." (...) "Mansur Yavaş ile yaptıkları görüşmede kapalı olan Kavaklıdere ve Kızılırmak sinemalarını talep ettiklerini ifade eden Güner, Kavaklıdere sineması isteklerinin Yavaş tarafından kabul edildiğini açıkladı."

[t24, 01.12. 2021] ve [Düvar, 01.11. 2021]

Bu festival, Ankara'nın sinemaya ve kadın çalışmalarına özgün katkılardan biri olarak düşünülebilir. Uçan Süpürge'nin çeyrek yüzyıldır gerçekleştirdiği Kadın Filmleri Festivali, Ankara'dan kadın mücadelesi alanına armağan edilen önemli bir katkı, ama daha önemli olan şu ki; bunca zamandan beri, bütün olanaksızlığa ve engele rağmen, kadınlar inanılmaz bir çalışma ve inatla, festivali düzenli olarak sürdürüyorlar.

Tarih Vakfı Ankara Tartışmaları

Toplumsal ve kültürel mübadelenin bir mekânı olarak sinemanın gündelik hayattaki rolü nedir? Tarihsel açıdan bakıldığında izleyicilerin farklı sinema deneyimleri bize ne anlatır? Sinema tarihyazımında sözlü tarihin olanakları ve tuzakları nelerdir? gibi sorulardan hareketle 1960'lı ve 1970'li yıllardaki sinemaya gitme deneyimlerinin nasıl hatırlandığına odaklanarak farklı izleyicilik deneyimlerini, yeni sinema tarihini, sözlü belgeler ve duygular meselesini tartışmak.

Dizinin 3. Toplantısında, konuşmacı Aynülhayat Uybadın, "1960'lı ve 1970'li Yıllar Türkiye'sindeki Sinema Deneyimlerini Hatırlamak" başlığında değerlendirmelerini paylaştı.

2021 Sosyalist Tartışma

"Antikapitalistler platformu"nun yaptığı "2021 Sosyalist Tartışma"

- LGBTİ+'ların özgürlük mücadelesi,
- Gezegen Alarm veriyor,
- Seçimlere doğru: Antikapitalist bir alternatif mümkün mü?

[Ankara Sosyalist Tartışma, 20.11.2021]

Enkaz ve Parıltı

Goethe-Institut Ankara'nın, "Enkaz ve Parıltı: Benjamin'de Sanat, Politika, Tarih" başlıklı sempozyumu üç oturumdan oluşuyor. Sempozyumdaki sunumların başlıkları şöyleydi:

Eski iyi yerine, yeni kötü şeylerle ilişkilenecek gerekir": Walter Benjamin ve Tarih Kavramı Üzerine Tezler,

Walter Benjamin'in "Birinci Teknik" ve "İkinci Teknik" Kavramları Etrafında Kolektif Beden ve Özgürleşme,

Dilsiz Arion'dan Sağır Odradek'e Benjamin'de Ses Ontolojisi,

Politikanın ve Savaşın Estetize Edilmesi,

Benjamin'in İzinde Türkiye'de Mekansal Enkazbilim Çalışmaları: Kalkınma ve Kıyımı Belgelemek,

Kent Hakkı, Toplumsal Cinsiyet ve Tecrübe: Benjamin'i Hatırlamak

[Goethe-Institut Ankara, 20.11.2021]

Kasım haberlerinin sonunda...

Bir ayın haberlerini derlemek, yazmak ve her şeyden önemlisi okumak, sanırım oldukça güç ve cesaret gerektiren bir iş. Bu yazıların okunmaya değer olup-olmadıklarını bilmiyorum. Bununla birlikte söylemek gerekir ki, kent mozaiğini görmek ve bu büyük panorama üzerinde düşünmek ve bundan anlam çıkartmaya çalışmak, okuyucu tepkisi/eleştirisi ve katkısı olmadan, işe yarar bir işlev yüklenmesi epey zor olan bir çaba.

"Kasım ayının haberleri ne düşündürüyor?" diye sorulsa, "kaygılı ve oldukça kötümser bir bekleyiş içinde, ama pes etmiş ve yenilmiş olmayan bir kentli toplum" denilebilir. Kızgın, protestocu ve elinden geleni yapmak için hazırlanmakta olan, bir yandan da, kendi ruhunu beslemeyi önemseyen, belki her şeyden önemlisi kendine yardım etmeye yarayabilecek düşüncelerin gelişme ortamını verimli tutmaya çalışan bir kent manzarası da, diyebiliriz. Biliyorum, biraz abartılmış (ve budalaca) bir iyimserlik olarak görülecek. Ama buna ihtiyacımız var...

Ankara'nın Artık "Bisiklet Stratejisi ve Master Planı" Var

Lindanihan

'Küresel Geleceğin Şehirleri Programı'

kapsamında, Büyükşehir Belediyesi ve ARUP iş birliğiyle hazırlanan, Birleşik Krallık Dışişleri ve Kalkınma Bakanlığı ile Birleşmiş Milletler İnsan Yerleşimleri Programı (UN-Habitat) fonu tarafından desteklenen, "Ankara Bisiklet Stratejisi ve Master Planı" projesinin tanıtım toplantısı, 19 Kasım 2021 Cuma günü saat 11:00 de gerçekleşti.

Fotoğraf: ego.gov.tr

EGO Genel Müdürlüğü koordinatörlüğünde devam eden bisiklet yolu projesinden sonra, Büyükşehir Belediyesi Ulaşım Daire Başkanlığı da, 2040 yılına kadar kademeli şekilde hayata geçirmeyi planladığı 210 kilometreden oluşan Başkent'in ilk "Ankara Bisiklet Stratejisi ve Master Planı"nı hazırladı.

Yapımı devam eden 53,6 kilometrelik bisiklet yolu projesi ile birlikte, Başkent'e toplam 250 kilometrenin üzerinde, 87 güzergah ve 38 istasyondan oluşacak bisiklet yolu kazandırılma hedefi, toplantıda paylaşıldı.

Yaklaşık 10 bin başkentlinin online anketler ile görüşü alınarak; ulaşım alışkanlıkları, bisikletli ulaşımına yaklaşımları ve bisiklet ağırları üzerine verdikleri değerlendirmeler ile hazırlanan planın; cinsiyet, yaş ve sosyo ekonomik statü gözetmeksizin, herkesi kapsayacağı belirtildi. Kent içinde alternatif ulaşım olanakları sunmak, hareketliliği artırmak, trafik sıkışıklığını ve çevre kirliliğini önlemek amacıyla hayata

Fotoğraf: ego.gov.tr

geçirilecek planda, pilot bölge olarak Batıkent'in seçildiği belirtildi ve projesi tamamlanan bisiklet yolunda, sanal gerçeklik uygulaması kullanarak yapılan sürüşe katılanlar, yolu deneme şansı buldu.

Ankara'da bisiklet kültürünün gelişmesini, çevre dostu bisiklet ağıнын kurulmasını, şehirdeki hareketliliği ve kent sağlığını arttırmayı amaçlayan belirtilen proje, aynı zamanda, çalışmalarını devam ettirmekte olan "Ankara İklim Eylem Planı"nı da desteklemekte.

Büyükşehir Belediyesi Konferans Salonu'nda düzenlenen tanıtım toplantısına, bu alanda çalışan ve proje paydaşları arasında yer alan Ankara Kent Konseyi, sivil toplum kuruluşları, akademik çevreler, yabancı misyon temsilcileri ve bisiklet severler katıldı. Özellikle Ankara Kent Konseyi binasından hareket ile yola çıkan bisikletlilerin polis eskortluğu ile alana gelmeleri dikkat çekiciydi... Ama maalesef, konferans salonu önünde bisikletlerini güvenle park edebilecekleri bir alan yoktu.

Ankara'da bisikleti ile ulaşım sağlayan biri olarak, toplantıya katılmak için yola çıktığımda yaşadığım deneyimleri aktarmadan geçemeyeceğim. Balgat üzerinden yola başlayıp, zorunlu olarak kullanmam gereken, Umut Gündüz Bisiklet Yolu'na girdiğimde, öncelikle yayaların bisiklet yolunda yürümesi, ardından araç sürücülerinin karşıdan karşıya geçiş noktalarında araçları ile bisiklet geçiş yolunu engellemesi ve Çankaya Belediyesi çöp toplama kamyonunun, boş bulunduğu bisiklet yoluna park ederek yolu tamamen kapatması gibi olaylarla karşılaştım. Anıttepe'den Tandoğan'a kadar gelebildim. Karşıdan karşıya geçip alana ulaştıncaya, bisikletimi güvenli bir yere park edememek ve şehrin bisikletli ulaşım entegrasyon hedeflerini dinleyecek olmak, günün en büyük çelişkisiydi.

"Ankara'da bisiklete mi binilir, her yer yokuş!" diyen zihniyetin ardından, yönetsel olarak yaşanan olumlu ilerleme çok değerli, fakat Ankara'nın bisikletle uyumu zaman alacak gibi görünmekte.

Fotoğraf: Lindanihan

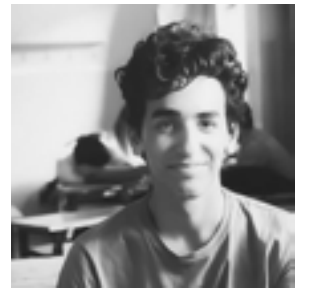
Ulaşım kültürü değişmeden, projeler yapıp, motorlu araçlar yerine bisikletler için asfalt dökmek, bisikleti izole ettiğimiz yollar yapmak, tek başına yeterli değil. Bu projelerin etkisini, bisiklet bir ulaşım aracı olarak kabul edildiğinde, bisikletli ulaşım hakkı benimsendiğinde, tüm vatandaşlar bilinçlendirildiğinde ve cezai yaptırımlar arttırıldığında göreceğiz.

"Türkiye'de ortalama bin kişiye 142 (motorlu) araç düşerken bu oran Ankara'da 252'ye yükseliyor. Bu nedenle trafik ve çevre kirliliği, hızla büyümekte olan Ankara'nın önemli sorunları arasında yer alıyor."

Büyükşehir Belediyesi Genel Sekreteri
Reşit Serhat Taşkınsu

Adalet Umut'un Sesi Olamadı!

19 yaşındaki lisanslı bisiklet sporcusu Umut Gündüz'e 15 Temmuz 2020 tarihinde antrenman sonrası bisikletiyle evine giderken alkollü kullandığı arabası ile çarpıp, gerekli önlemleri almayarak Umut'u ölüme terk eden sürücünün tutuksuz yargılandığı davada, adalet Umut'un sesi olamadı.

7 Aralık 2021 tarihinde Ankara Adliyesi 57. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülen 2. davada Umut Gündüz'ün ailesinin sanığın tutuklanması ve ağır cezada yargılanması talepleri bir kez daha reddedildi. Duruşma 27 Aralık 2021 tarihine ertelendi.

#kazadeğilcinayet #katilserbest #umutasesol

Beypazarı Geleneksel Evleri ve KentSEL Doku

Faruk Soydemir

Beypazarı'nın tarihi Hitit ve Friglere kadar uzanır. Bunlardan sonra Galatlar, Romalılar, Selçuklu ve Osmanlı egemenlikleri görülmektedir. 1868 yılında ise Ankara Sancağına bağlı bir ilçe olduğu bilinmektedir.

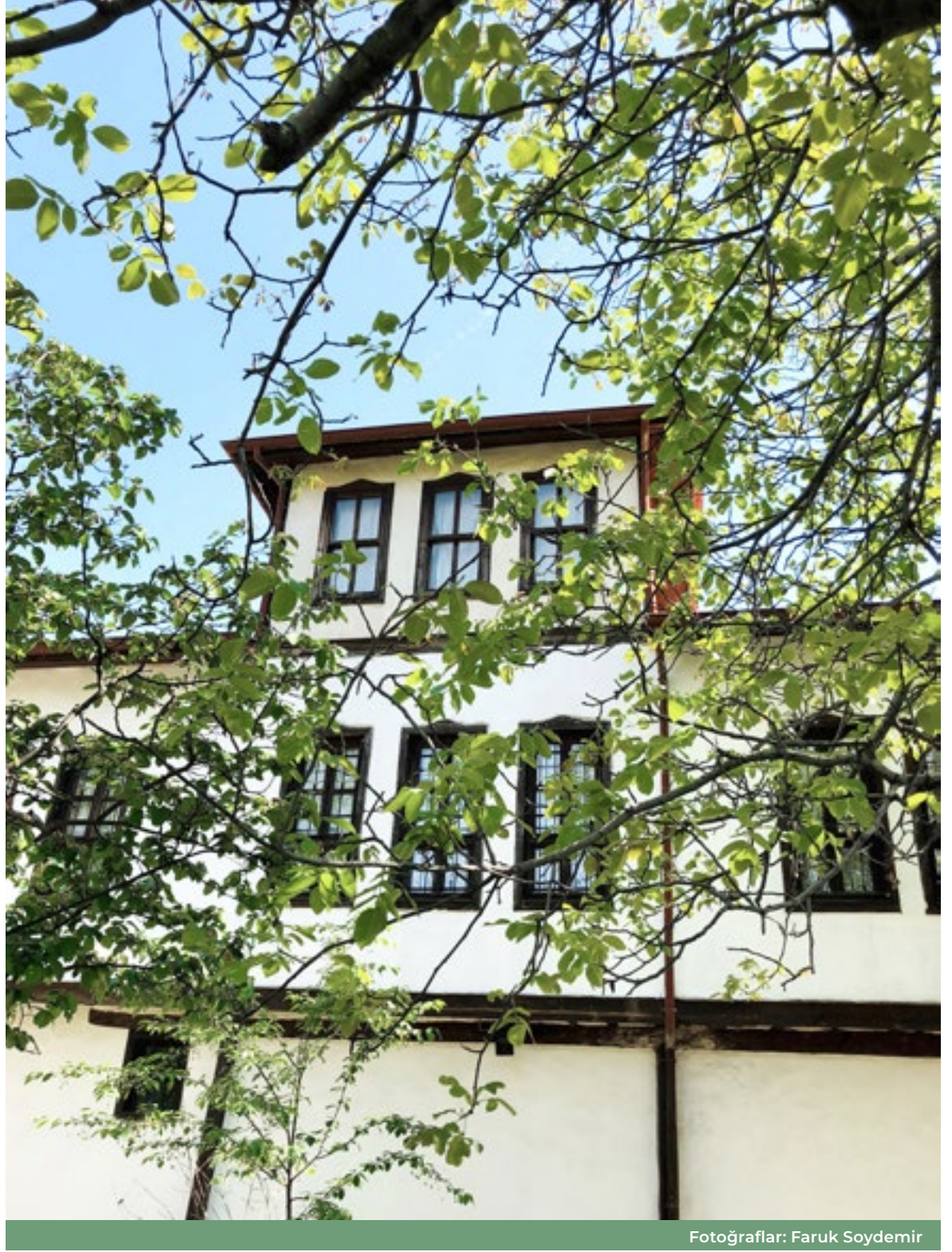
Beypazarı'nda çok sayıda kültür mirası örneği vardır. İlçede tescil edilmiş kültür varlığı olarak cami, çeşme, konak ve sivil mimarlık örnekleri bulunmaktadır. Tescilli yapıların büyük kısmı çarşı çevresinde ve vadi yamaçlarında toplanmıştır.

Beypazarı eski bir İpek Yolu kentidir. Ankara'dan başlayan, Ayaş, Beypazarı, Çayırhan, Nallıhan, Göynük, Adapazarı ve İstanbul'a kadar devam eden İpek Yolu'nun kolu üzerindedir.

Son 15 yıldan bu yana tescilli yapıların bir kısmı restore edilerek pansiyon ve butik otele dönüştürülmüş ve önemli geçim kaynağı haline gelmiştir. Yine çarşı ve çevresinde birçok restoran, kafe gibi ticari oluşumlarda yerel mutfak kültürü gelişmiş, ticari kazanca dönüşmüştür. Telkâri ve kuyumculuk da hayli gelişmiş durumdadır.

Beypazarı eski bir İpekyolu kentidir. Ankara'dan başlayan, Ayaş, Beypazarı, Çayırhan, Nallıhan, Göynük, Adapazarı ve İstanbul'a kadar devam eden İpek Yolu'nun kolu üzerindedir.

Beypazarı anıtsal mimari yapılar açısından önemli örneklerle sahiptir. Bunlardan en önemlisi 1221-1225 yıllarında yapıldığı bilinen Sultan Alaaddin Cami (Ulu Cami), 1887 yılında yanmış ve yangından sonra yeniden onarılmıştır. Sadrazam Nasuh Paşa tarafından 17. yüz yılda önce ahşap olarak yaptırıldığı sanılan Kurşunlu Cami, 19.yy.ın ikinci yarısında düzgün kesme taştan yapılan Akşemseddin Cami, Suluhan (Nasuh Paşa) ve bugün de kent için önemli bir ticaret merkezi özelliğini gösteren tarihi çarşısı gibi birçok anıtsal eser bulunmaktadır.

Fotoğraflar: Faruk Soydemir

"Himış" yapı tekniği Anadolu'dan Balkanlara kadar uzanan coğrafyada çokça kullanılmıştır. Bu tekniğe göre, ahşap çatki arası kerpiç ile doldurulmakta, temeller ve bodrum kat çoğunlukla taştan örülmektedir. Geçenlerde kaybettiğimiz, Hocamız Doğan Kuban, Türk ve İslam Sanatı Üzerine Denemeler isimli kitabında konut kültürünün gerçek temsilcilerinin "Anadolu'nun kıyıları ile orta yayla arasında bir ikinci çember gibi dolanan Sivas dolaylarından batıya ve İç Ege'den Torosların kuzey yamaçlarına kadar uzanan yer yer diğer bölgelerde ve Balkanlarda görülen himiş yapı tekniğinde, yani taşıyıcı sistemi ağaç ve kerpiç dolgulu, zemin katı genelde taş olan yapı tekniği ile inşa edilmiş konut mimarisi..." olarak açıklıyor.

Bu saptamaya örnek olarak; Kütahya, Kula, Birgi, Sivrihisar, Bolu, Safranbolu, Kastamonu, Amasya, Çankırı, Beypazarı vb. gibi evleri gösterebiliriz.

Beypazarı'nın geleneksel mimarisinde taşıyıcı sistem kurgusu ahşap karkastır. Bu sistemin ana malzemeleri ahşap, taş ve kerpiçtir. Ahşap karkas olan evler geleneksel Türk evlerinin ana karakteristik özelliklerini taşır.

Duvarlar genellikle ahşap çatki arası dolgudur. Dolgu malzemesi ise kerpiçtir. Kerpiç dolgulu ahşap taşıyıcının iç ve dış yüzeyleri genellikle saman karışımı çamurla veya kırıklı harçla sıvalıdır.

ANKARA

Temeller genellikle taştan yapılmıştır. Taş malzeme yapıda; temellerde, bodrum kat duvarlarında ve bahçe duvarı gibi bölümlerde kullanılmıştır.

Kat döşemeleri, döşeme kaplamaları, kapılar, pencereler, tavan kaplamaları, duvar çatkıları, çatılar, kat silmeleri ve dolaplar gibi yapının birçok ögesi ahşaptır.

Geleneksel Beypazarı evleri, genellikle iki ya da üç katlı yapılardır. Yol cephesinde cumbalıdır. En üstünde "kuşkana" veya "guşgana" denilen bir çatı katı vardır.

Plan olarak genellikle zemin katta avlu ve mahzen; taşlıkta yalak ve ocak; birinci katta dikdörtgen, kare ve benzer planlı sofa etrafına mutfak, banyo ve iki oda; üst katta yine sofa etrafına mutfak, banyo ve odalar yerleştirilmiştir. Anadolu'nun çeşitli yörelerindeki evlerde uygulanan sofalı plan tiplerinden "İç Sofalı Plan Tipi" çokça uygulanmıştır.

Beypazarı'nın geleneksel mimarisinde taşıyıcı sistem kurgusu ahşap karkastır. Bu sistemin ana malzemeleri ahşap, taş ve kerpiçtir. Ahşap karkas olan evler geleneksel Türk evlerinin ana karakteristik özelliklerini taşır.

Bu yöredeki evlerde döşeme kaplama malzemesi olarak genellikle ahşap kullanılmıştır. Evlerin büyük çoğunluğunda sofada ve odalarda ahşap tahtalar dikine döşenmiştir. Tahta genişliği genellikle 25-30 cm aralığındadır. Boyları ise 1,50-2,0 m arasındadır. Yapılarda tavan kaplaması olarak da ahşap kullanılmıştır ve genellikle çitallı ahşap şeklindedir.

Büyük evlerin dışında tavan kaplamaları sade bir düzendedir. Sadece işleve dönüktür. Ahşap döşemenin alt kısmı genellikle genişliği 15-20 cm arasında olan ahşaplarla kaplanmıştır.

Ahşaplar arasına ise yaklaşık 3 cm genişliğinde çitaller konulmuştur. Bazı evlerde ise gösterişli ve ahşap işlemeli tavan kaplamaları görülmüştür.

Sofanın ortasında çok özellikli bir tavan göbeğinin bulunduğu evler de vardır.

Beypazarı evlerinde, geleneksel Türk evlerinde olduğu gibi konutların büyük çoğunluğunda en az bir odada yüklük, ocak ve gusülhaneden oluşan bir düzenleme mutlaka bulunur.

Dolapların hemen hemen hepsi ahşap dolaptır. Evlerin büyük çoğunluğundaki dolaplar sade ve gösterişsizdir. İşleve dönük olarak yapılmıştır. Daha çok yüklük olarak kullanılmaktadır.

Bazı evlerdeki dolaplar ise oldukça gösterişlidir. Oymalı ve bezemelidir. Dolapların bir bölümü Anadolu evlerinin büyük çoğunluğunda olduğu gibi "gusülhane" dediğimiz yıkanma yeri olarak kullanılmıştır. Gusülhane olarak kullanılan dolaplar bazı evlerde ocaklara bitişik olarak yapılmıştır. Bunun nedeni ise; gusülhanenin ocağın ısısından yararlanmasını sağlamaktır.

Beypazarı'ndaki, geleneksel yapıların cephe düzeninde karşımıza çıkan önemli cephe öğelerinden biri de çıkmalardır.

Çıkmalar; cephe ortasından yapılan tek çıkmalar, iki köşedeki çıkmalar, düz kat çıkması ve gönyeli çıkmalar şeklinde çeşitlilik göstermektedir.

Genellikle yapının arazi durumuna ve komşu yapılara göre değişiklik gösterir.

Yapıların genelinde çıkma altları ahşap kaplamalıdır. Ve ahşap kaplamalar eli böğründe veya koçbaşlarıyla desteklenmiştir.

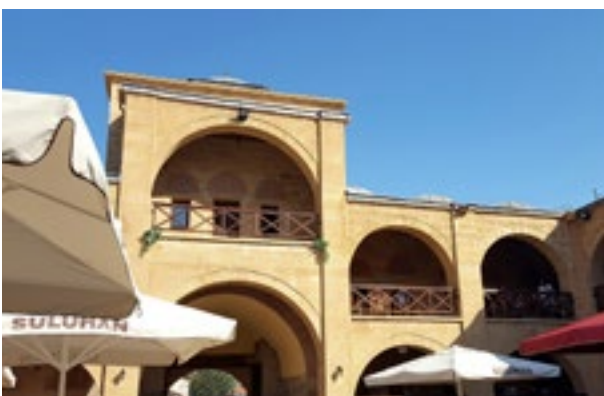
Pencerelerde biçim olarak devirlere göre gelişen tek kanatlı (düşey sürmeli-giyotin), iki, üç ve dört kanatlı pencere örnekleri kullanılmıştır. Düz olan pencere boşluğu bazı yapılarda kemerli yapılmıştır. Giyotin tipi pencere çok sayıda evde bulunmaktadır.

Kapılar ise yapılarda avlu kapısı, ana giriş kapısı ve oda kapıları olarak değişik biçimler göstermektedir. Ana giriş kapılarıyla genellikle zemin kata doğrudan giriş yapılmaktadır. Sokak kapıları genellikle çift kanatlıdır ve evlerin büyük bölümündeki ana giriş kapılarının üstünde aydınlatma pencereleri bulunmaktadır. Bazı avlu ve sokak giriş kapılarının ahşap işçilikleri oldukça güzeldir.

Oda kapıları da genellikle tek kanatlı ve sade görünümlüdürler.

Çatıların büyük kısmı ahşap çatıdır ve alaturka kiremitle kaplanmıştır. Ancak zaman içerisinde birçok yapıda kiremitler yenilenmiş ve bir kısım tescilli yapılarda da Marsilya kiremit kullanılmıştır. Tescilli evlerin çatılarında su ve ısı yalıtımı olmadığı için çatılar yeniden yapılmaktadır.

Yeni yapılan çatılarda ise su yalıtımı ve ısı yalıtımı yapılmaktadır. Bazı evlerin saçakları oldukça geniş olmakla beraber, büyük çoğunluğu 60-80cm genişliğindedir ve oldukça sade görünümlüdür.

SÖYLEŞİ

Ankaralı Sanat Tarihçisi ve Antikacı: Güner Soydemir ile Antika ve Koleksiyonculuk Üzerine bir Söyleşi

Filiz Köse

Antika dükkanlarını gezmek yanyana duran nesnelerin birbiriyle iç içe geçmiş zaman, biçim, renk ve kokularıyla karşılaşmak bir filmin karesine girip insanlığın yüzlerce yıllık serüvenine tanık olmak çok heyecan verici bir duygu.

Koleksiyonculuk ise nesnelerin bu serüvenin bir parçası olması için sabır, disiplin ve tutkuyla seçilmesi ve belli bir sistematige göre sınıflandırılarak biriktirilmesi. Öylesine sabırlı bir iş ki koleksiyonculuk; sanki eksik bir parçamızı arar gibi o nesneyi araştırmak, zamanla hakkında engin bilgi dağarcığı geliştirmek, bir gün ona ulaşmak, orijinallliğini tescillemek için uzmanlara danışmak, karar verip ona sahip olmak, onu hem gönlümüzde hem de mekanda bir bütünün parçası olsun diye diğerlerinin arasına yerleştirmek, şevkatle gelecek nesiller için korumak, işte böylesine özenli bir yaşam şekli sunar bize, insanlığa.

Güner Soydemir'in Ankara Tunalı Hilmi Caddesi, Üniversiteliler Apartmanında 1997 yılında açılan "Arşiv Antik" de böylesine renkli ve duygu yüklü bir mekan.

Soydemir, Ankara'da doğmuş ve tüm yaşamını bu kentte geçirmiş koleksiyoner bir antikacı. Hacettepe Üniversitesi, Arkeoloji ve Sanat Tarihi bölümünden mezun olduktan bir süre sonra mesleğe başlamış ve TRT Türk'ün "Çılgın Koleksiyonerler" dizisinin danışmanlığı gibi birçok projede yer almış.

Ankara'nın güzel bir sonbahar gününde Güner Soydemirle "Arşiv Antik" in renkli atmosferinde antika ve koleksiyonerlik nedir, Türkiye'de ve özellikle Ankara'da pandemi süreci dahil olmak üzere antikacılık ve koleksiyonerliğin gelişimi, eğilimleri, iç mimaride antika mobilyaların yeri ve eğitimi konularında kısa ama keyifli bir söyleşi yapma fırsatımız oldu.

Ankara koleksiyoncu sayısı açısından İstanbul'u geride bırakarak liderliğe oturuyor. Ankara'daki koleksiyoncuların yüzde 80'nini tanıdığımı düşünüyorum.

Filiz Köse: Antikanın ve koleksiyonculuğun ne olduğuna dair farklı çevrelerce çeşitli tanımlar yapılmış. Uzun yıllar birçok yönüyle bu meslekte olan birisi olarak bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Güner Soydemir: Herhangi bir şeyin antika olması için en az bir nesil yani çağ atlamış olması, yapan kişilerin nadide ustalar olması ve nitelikli malzeme kullanması ve ortaya da doygun estetik sanatsal bir ürün olması gerekiyor. Koleksiyon antikanın

tanımı içerisinde yer alıyor ancak nesneler yakın dönemden de olabiliyor. Ancak sınırlı sayıda, popüler veya önemli kişiler için üretilmiş nadir ürünler olması gerekiyor.

Ankarada çok sayıda koleksiyoncu var mı? Neler biriktiriyorlar?

Ankara koleksiyoncu sayısı açısından İstanbul'u geride bırakarak liderliğe oturuyor. Ankara'daki koleksiyoncuların yüzde 80'nini tanıdığımı düşünüyorum.

ANKARA

Çok çeşitli koleksiyon yapanlar var. Coca cola kutuları, paralar, tespihler, kumaşlar, teraziler sigara paketleri, press makinaları, kahve makinaları gibi çok çeşitli obje biriktirenler var. Bunun yanısıra, en az 70-80 adet dev koleksiyonu olan koleksiyonerler tanıyorum. Örneğin 2000 adet radyosu, 1000 adet Osmanlı madalyası ve 50.000 adet birinci baskı, kimi imzalı sahaf kitapları kalitesinde kitabı olan koleksiyoncular var. Bunlara çilgın koleksiyoncu diyebiliriz. Bu eserlerle müze açılabilir veya müzelere ciddi katkı verilebilir. Koleksiyonda tabii ki toplanan nesne sayısının göreceli olarak önemi var ancak nitelik ve tema da bir o kadar önemli.

Türkiye’de koleksiyonculuk ne zaman güçlenmeye başladı?

Ülkemizde antikacılık her zaman var olmuştur. Osmanlıda Sarayın 1900’lerin başında I. Dünya savaşında ölen ve yaralanan insanların ailelerine yardım etmek için müzayede düzenlendiğini, hatta katalog yapıldığını biliyoruz. Bu gün bu katalog müzayedelerde efemera olarak satılıyor.

Türkiye’de meslek olarak antikacılık ve koleksiyonculuk 1950’lerde pulla başladı ve parayla devam etti diyebiliriz. Klasik antikaların sayıca artışı ve koleksiyonculuk 1970’lerden itibaren iyice güçlenmeye başladı. Zamanla yüzlerce çeşit nesnenin objenin koleksiyonu yapılmaya başlandı. Türkiye’de özelde Ankara’da antikacılık meslek olarak ve koleksiyonerlik 80’lerden itibaren ivme kazandı.

Antikacılıkta mobilyanın yeri nedir?

Dünyanın her ülkesine gittiğimizde antikacılığın gücünü hemen hemen yüzde 50’sini mobilya sağlıyor diyebilirim. Pek çok ülkede mobilya bu işin armada gemisi olmuştur. Çünkü sadece koleksiyon yapmak değil, eski güzel eşyayla yaşamak isteyenler insanlar evlerini dekore ederken antikaya başvuruyorlar veya iç mimarların yardımıyla çok güzel evler oluşturabiliyorlar. Dolayısıyla pek çok antikacı sadece mobilya satarak rahatlıkla geçinebiliyor. Mobilyanın yan parçaları, aksesuarları da var. Lambalar, sehpa vs. derken koleksiyon dışı antika alışverişi yapan güzel bir topluluk ortaya çıkıyor. Ben de bir dönem Ankara’da sadece mobilya sattım. Türkiye’de, çok sayıda antika mobilya var. Selçuklu, Osmanlı ve Erken Cumhuriyet dönemi gibi yakın dönemlere ait Türk mobilyalarının yanısıra çok sayıda İngiliz, Fransız, Avusturya ve Alman mobilyaları bulunuyor.

Ağustos 1999 Gölcük depremi öncesi yaklaşık her hafta dükkanıma iç mimarlar gelirdi ve birlikte çok ev döşedik, eşya sattık. Hala iç mimarlar geliyor ancak sayı yüzde 15-20’ye kadar geriledi diyebilirim. Depremin büyük etkisi olduğunu hissettim. Afetler, pandemi gibi küresel zorlu olaylar antika satışlarını etkiliyor.

Buraya gelen müşteri belli bir döneme ilişkin belli bir tarz eşya mı istiyorum diyor hoşuna gideni mi alıyor?

Bu sorunun cevabı tek. Beğenirse alıyor. Önce beğeniyor, ne güzel bir masaymış, tam benim hayal ettiğim gibi birşey diyor. Sonra fiyatını sorup pazarlık yapıyor. Eğer almaya karar verirse veya kararsızlık aşamasında malzeme ve dönem soruluyor.

Antikacılık dünyada ve Türkiye’de nereye gidiyor? Pandemiden nasıl etkilendi?

Antikacılık her zaman ilerliyor ancak bazen hızını etkileyen etmenler oluyor. Örneğin, Dünyaca sevilen birisi antikalarla poz verdiğinde yüzbinlerce kişiye etkiliyor ve talepleri artırıyor. Türkiye’de de öyle. Örneğin, “İssız Adam” filminde 45’lik dinlenmesi Türkiye’deki plak satışını beş katına çıkardı. Daha önce dediğim gibi doğal afetler ve küresel zorlu olaylar antika satışını etkiliyor. Pandemide ise online satışlar antika satışını ve fiyatlarını artırdı.

Antikayı sevme yaşı var mı?

Elbette antikayı sevme yaşı var. Antikayı sevmek yaklaşık 15 yaşında başlıyor fakat satın alma gençlerin para kazanmasıyla ve hatta evlendikten sonra oluyor. Dolayısıyla, antika almaya 30’lu yaşlarda başlanılıyor, 65-70’lerde bırakılıyor diyebiliriz.

Dünyanın her ülkesine gittiğimizde antikacılığın gücünü hemen hemen yüzde 50’sini mobilya sağlıyor diyebilirim. Pek çok ülkede mobilya bu işin armada gemisi olmuştur.

Ankarada antikaya ilişkin kurslar var mı? Müşterilerin arasında eğitim almak isteyenler oluyor mu?

Antikaya ilişkin çok sayıda kurs almak isteyen var. Antika mobilya, porselen, cam ve klasik antika öğrenmek isteyenler oluyor. Fakat bir şekilde Ankara’da kurs verecek topluluk oluşamadı. İstanbul’da zaman zaman antikaya ilişkin kurslar verildiğini biliyoruz. Avrupa’da zaten hep var. Antika ansiklopedisi, çeşitli dergileri ve kitaplar var. Ancak bunlar sürdürülebilir eğitim aracı olarak yeterli olmadılar. Benim de antika kursu vermek konusunda başarısız bir deneyimim oldu. Dükkanın bir bölümünde dört koleksiyoner arkadaşımızla kurs yapalım dedik. Müfredatı hazırladık, gerekli araç ve gereçleri bile satın aldık. Ancak dükkanımın fiziksel durumu Bakanlığın kurs mekanı şartlarını tam olarak sağlayamadı. Ankara’da bunu gerçekleştiren başka birinin olduğunu da sanmıyorum. Bugün bu konuyu eğitim kurumlarının hatta üniversitelerin yaşam boyu eğitim veya direk lisans eğitimi ile seçmeli ders kapsamında ele alması gerektiğini düşünüyorum. Bu sayede eğitim birçok kişiye rahatlıkla ulaşabilir. Yeter ki gelip bize ve uzmanlara danışsınlar, doğru insanları bulsunlar. Ankara’da çok sayıda nitelikli koleksiyoncu ve antikacı var.

Güner Soydemir’in dükkanı “Arşiv Antik”ın ülkemiz kültür tarihini bilmek keşif yapmak isteyen herkes için güzel bir soluklanma durağı olacağına inanıyorum.

Ankara 1919

Taylan Esin

IV. 1919 Heyet-i Temsiliye'nin Ankara'ya Gelişi¹

Mustafa Kemal Paşa ve rüfekaşları [= arkadaşları] dün akşam saat üç raddelerinde Ankara'ya dahil olarak doğruca Hazret-i Bayram Veli Kuddise Sırruhu'l-Âlî Hazretleri'nin² türbe-i şeriflerini ziyaret ettikten sonra hükümet pişgâhına [= önüne] toplanan binlerce ahali tarafından meserretkârâne [=sevinçli] alkışlarla ortaya alınıp kurbanlar zebh [= boğazlanarak] ve Hilafetpenah-ı Azam ve Padişah-ı Muazzam Efendimiz Hazretlerinin ve devlet ve milletimizin saadeti namına dualar edildikten sonra Mustafa Kemal tarafından gayet münada [= nidalı, yüksek sesli]³ bir nutuk irad edilerek makam-ı vilayette ordu kumandanı dairesinde çay ve kahve ikram ve badehu [=sonrasında] iki seneden beri boş olan ve ikametlerine tahsis olunan Ziraat Mektebi'ne gitmiştir.

İstikame-yi [?] şehre üç saatlik mesafede Ankara ahalisiyle mülhakattan [= çevre yerleşimlerden] gelen eşraf ve ayan ve Müdafaa-yı Hukuk-ı Milliye Heyet idareleriyle kezalik [= yine] mülhakattan gelen süvari kuvva-yı milliye efradı[nın] iştirak ettikleri ve yüzbinlerce ahali, kadın ve çocuklarla da bir saatlik mesafeden budd ile [=ayrılarak] hükümete kadar keçeli [=? karışık] olarak istikbale şitab ettikleri [= karşılamaya yöneldikleri] ve heyetin de pek harr [=sıcak] ve samimi alkışlar içinde geçtiği, Ankara zeybekleri tarafından kılınc ve kalkan oyunu oynandığı, müstakbelinin [= karşılananların] bir kısm-ı mühimmi müsellaah [= önemli kısmı silahlı] olduğu halde ufak bir münasebetsizliğin bile katiyen vukua gelmediği⁴ ve heyetin Hacı Bektaş karyesinde Çelebi Cemaleddin Efendi tarafından misafir edildikleri ve dergah-ı şerife dedegâni tarafından ziyafet verilmek ve umum tarikat-ı nazenin ricaliyle [= tüm Hacı Bektaş müritleriyle] Alevilerin Kuvva-yı Milliye'ye dahil oldukları ve kezalik Kırşehir'de yağmurların kesret-i nuzülüne [= çok yağmasına] rağmen pek büyük bir merasim icra eyledikleri Mutasarrıflık'tan alınan telgraf münderecatından müsteban olmakla [= içeriğinden anlaşılma] ilaveten arz olunur.

Ankara Vali Vekili Defterdar Yahya Galip [Kargı], 27.12.1919

T.C. Başbakanlık Osmanlı Arşivi Daire Başkanlığı
DH. ŞFR. 00655.00059.001

Not: Bektaşî tarikatı ile İttihat ve Terakki arasında ilişki 1908 öncesine dayanır. 1915'te Çelebi Cemaleddin Efendi (1920'de Kırşehir Mebusu olur) öncülüğünde 1500 gönüllüden oluşan Mücâhidîn-i Bektaşîye Alayı kurulur. Muharip olmayan Mevlevî gönüllülerin aksine, Bektaşî Alayı Gelibolu ve Kafkasya'da çarpışır.⁵ Bektaşîler, yanısıra Osmanlı Ordusu'na bağış da yapar. *Ankara Vilayet Gazetesi*'nin 18.8.1914 tarihli nüshasına göre, Osmanlı Ordusu'na binek hayvanı bağışlayan Ankaralı hayırseverler listesinin ilk dört sırasında şu isimler yer alır (ardından Hıristiyanlar gelir):

Hacı Bektaş Veli Dergahı Mütevellisi
Çelebi Cemaleddin Efendi

Hacı Bektaş Veli Dergahı Türbedarı
Hacı Feyzullah Efendi

İttihat ve Terakki Cemiyeti
Ankara Heyet-i Merkeziyesi

İttihat ve Terakki Kulübü

¹ Başbakanlık Osmanlı Arşivi Dahiliye Şifre Kalemi 655/59. Yahya Galip'ten Dahiliye Nezareti'ne gönderilen ve yedi sayfadan oluşan bir belgedir. Fon kodu verilmeden *Osmanlı Belgelerinde Milli Mücadele ve Mustafa Kemal Atatürk* (Ankara: Devlet Arşivleri, 2007) adlı çalışmanın 156. sayfasında yer alır. Osmanlıca belge metni ile kitaptaki transkripsiyonu arasında önemli farklılıklar bulunur. Bunları dipnotlarda belirttim. Okuyamadığım yerlerde transkripsiyondan yardım aldım. Emin olmadığım kelimeleri [?] ile işaretledim.

² Ayrıntı için bkz. *TDV İslam Ansiklopedisi*, "Kuddise Sırruh" maddesi.

³ *Osmanlı Belgelerinde Milli Mücadele ve Mustafa Kemal Atatürk* çalışmasında "aynı mealde" diye çevrilmiştir.

⁴ Anılan çalışmada "müstakbelinin bir kısm-ı mühimmi müsellaah gelmediği" diye çevrilmiştir.

⁵ Mehmet Beşikçi, *The Ottoman Mobilization of Manpower in the First World War* (Leiden: Brill, 2012), 191-3.

Solfasol Film sunar

ANKARALAMA

solfasol.tv ve YouTube kanalında

Mücahit Erdem'in hazırlayıp sunduğu Ankaralama'nın 2. bölümünde projeleriyle Ankara hafızasında önemli bir yeri olan Mimar Akademisyen M. Kadri Atabaş ile Pirinç Han, koleksiyonerlik ve yaşam üzerine sohbet ediyoruz...

ANKARA'NIN EN ESKİ KURUKAHVECİSİ

100. YIL

Ahmet Hamdi İNCEGÜL

Gül Kahve®

KURULUS
İstanbul: 1890
Ankara: 1922

"Ankara'da Kahve Bizim İşimiz"

Hacıbayram Cad. No:4 Ulus / ANKARA
Tel: 0 (312) 311 41 73 - 310 70 71

HERKES KENDİ İŞİNİ YAPSIN

ANKARA

Ayaş Yollarında...

Celal İlhan

Ayaş, Ankara'nın 70 km. kuzey batısında yer alır.

33 köyü (mahallesi) 4.500'ü merkezde oturan, köy ve mahalleleriyle 13.000'e ulaşan toplam nüfusuyla, küçük bir ilçe gibi görülsede güçlü bir tarım, sebze meyve üretim alanı olarak dikkati çeker.

Ayaşlılar; evlerini derelerin, irili ufaklı tepelerin arasına, dik yamaçlara korkusuzca serpmiş, aşkla, sevda ile döşemiştir adeta.

Ayaş'ın o ünlü türküsü;

"Ayaş yollarını aştım da geldim

Boyunu boyuma ölçtüm de geldim
Güzeller içinden seçtim de geldim
Yandım Allah yandım yandırma beni
Derin uykulardan kaldırma beni", diye ünleyen, kulaklarda ve gönüllerde yankılanan türküsü gibi, dillerde dolaşan bir başka türkü yoktur desek abartmış olmayız. Bağlamayı yeni öğrenen gençler, kolayca öğrenilen bu türküyle başlarlar sazlarını konuşturmaya. Demem o ki Ayaş yollarının kendine özgü bir havası, etkileyciliği, bir tadı vardır. Bu tadın, zengin doğasından, meyve bahçelerinden, insanının sıcaklığından ve toprağının bereketliliğinden kaynaklandığını düşünmek gerekir.

Ayaşlılar; evlerini derelerin, irili ufaklı tepelerin arasına, dik yamaçlara korkusuzca serpmiş, aşkla, sevda ile döşemiştir adeta. Kentin öyle dar bir alana sıkışmışlığına karşın, ekilir dikilir toprağı verimli, her yönde vadileri, bağ bahçe alanları, bostanlıkları uçsuz bucaksız uzanır alabildiğine.

İlçeyi kuran o eski sağduyulu insanlar, tarım alanlarını konutlarla harcamamak, boğmamak için seçmişlerdir bu engebeli araziye belki de.

Ayaş, Ankara'nın beslenmesinde önemli bir yer tutar. Başkentliler, semt pazarlarında Ayaş domatesi ararlar yana yana. Bir başka tadı, rengi, kokusu vardır o topraklarda yetişen sebzenin, meyvenin. Her şeyin yerlisini yemeye, kullanmaya eğilimi yüksektir Başkentlilerin.

Doğa Ayaşlılara oldukça cömert davranmıştır. Ilıcaları, kaplıcaları, her derde deva içmeleriyle ünlenmiştir Ayaş. Soğuk suyla karıştırılmazsa içine girdiğinizde haşlanacağınız derecede sıcaktır doğal suyu. Biz başkentlilerin, havuzlarında bedenimizi yumuşattığımız, sıcak kükürtlü suyuyla sindirim yolumuzu yıkayıp arıttığımız bir sağlık merkezdir bu küçük ilçe.

Son birkaç yıla değin uzaktan tanıdığımız Ayaş, şöyle bakılıp geçilecek bir coğrafya olmaktan çok daha fazlasıdır. Her ne kadar, sebzesi, elması, armudu, kavunu-karpuzuyla duyurmuşsa da adını, bu denli bolluk ve bereket içinde yüzdüğünü, köylerinin, beri benzer kentleri aratmayacak görgü ve kültür düzeyinde yapılandığını sevinerek gördük. Halâ o eski ahlâkını yitirmemiş orta yaş üstü köylüler inatla üretmeyi sürdürüyorlar. Gençlerse, paranın vazgeçilmez çekiciliğine kapılıp tarlalarını, bahçelerini satıp, kentlerde yaşama düşlerini gerçekleştirme yolundalar. Aslına bakarsanız, Ankara'nın, kentten sıkılmış varsıları soluğu Ayaş'ın meyve bahçelerinde almaya başlayalı çok bir zaman geçmiş de değil. On-on beş yıl kadar bir şey. Bu kısa sayılacak sürede, tarlaların büyük bölümünün el değiştirdiği, çitlerle çevrili arazilerden belli oluyor. Ankara'dan gelişte Ayaş'a on beş kilometre kala, sağ tarafta yol boyunca Baş Bereket, Orta Bereket köylerinden başlayıp, Çanılı, Pınaryaka, Feruz, Evc köylerine doğru yayılan, geniş bahçeli lüks villalardan, mütevazı bağ / bahçe evlerine değin her keseye uygun bir yazlıkçılar cenneti oluşmuş. Ankara kaçınlarının, eski Ayaş geleneğine uygun davrandıkları söylenemez ne yazık ki. En verimli arazilerde kuruyorlar binalarını. Şimdilik, geniş araziler üstüne kurulmuş evler, villalar sıkış tikiş olmadığından, tarım alanlarının dokusunu bozmuyor gibi görünüyor. İlerde neler olur, bu güzelim bahçeler hoyratça paraya kurban mı edilir; çevreye saygılı yeni kuşaklar gelip doğaya saygılı mı davranır bilemiyorum.

Büyük kentlerden kaçışma zorunlu görünüyor. Köylere yönelmenin, geç kalmadan planlanması, sürdürülebilir bir düzeyde tutulması gerekir.

Bir yakınımızın beş altı yıl kadar önce, akıl edip satın aldığı tarla olmasaydı, bu güzelliklerden, bu olağanüstü bolluktan haberimiz bile olmayacaktı. Olanaklarını sevdikleriyle paylaşmaktan mutluluk duyan yakınımız, tarlasına hazır evlerden bir ev yaptırınca, Ayaş yollarında bulduk kendimizi. O yollarında harmanımız olmasa da ara da bir uğrayabileceğimiz, balkonunda gün batımını izleyebileceğimiz, gerektiğinde bir iki gece konaklayabileceğimiz, kısacası başımızı sokabileceğimiz bir dost evi var şimdi.

Büyük kentlerden kaçışma zorunlu görünüyor. Köylere yönelmenin, geç kalmadan planlanması, sürdürülebilir bir düzeyde tutulması gerekir.

Bu duruma, yıllar önce Ege köylerinin, zeytin bahçelerinde de tanık olmuştuk. Zümrüt zeytinlikler, ilerde para edeceği düşünülmüş varsılarda kapatılmakta, zeytin ağaçları gerekli bakımdan yoksun bırakılıp, yozlaşmasına göz yumulmaktaydı.

Ayaş köylerindeki durum da yavaş yavaş Ege köylerindeki duruma benzemeye başlamış yazık ki. Kapatılıp tel örgülerle çevrilmiş elma, armut, ayva bahçeleri bir yana, satılmayı bekleyen bahçelerin durumu yürekler acısı manzaralar seriyor önünüze. Meyveleri dalında sararmış, yerlere yığılmış, tel örgülerle çevrilmeyi bekleyen o denli çok meyve yüklü ağaçla karşılaştık ki duyduğumuz mutluluk koyu gölgelerde kaldı. Sevincimiz buruk olmaktan kurtulamadı.

Ürperten Bozkırın Sesini Unutan Şair Aydın Şimşek ve Ankara

Sencer Başat

Yayıncı, dergici, eğitimci, şair ve yazar Aydın Şimşek'in Aralık ayında 61'inci yaşını kutluyoruz.

Çorum'da doğan ve Hava Teknik Lisan Okulundan mezun olan Aydın Şimşek bir süre astsubay olarak çalışır. 12 Eylül askeri yönetimi döneminde Sıkıyönetim Yasası çerçevesinde yargılanır. 1987 ve 1991 yıllarında Muğla, Aydın, Nazilli ve Buca cezaevlerinde dört yıl hapis yatar. Hapisten çıktıktan sonra 1999'a kadar Datça'da yaşar ve değişik işlerde çalışır. 2000 yılında Ankara'ya yerleşir ve bir dönem Damar dergisinin, sonra da Kum dergisi ve yayınlarının genel yayın yönetmenliğini yapar.

İlk şiiri, 1982 yılında İzmir'de Bireşim Dergisinde çıkar. Daha sonra şiir, deneme, eleştiri ve yazıları; *Yaba-Öykü*, *Gökyüzü*, *Dönemeç*, *Varlık*, *Defter*, *Argos*, *Temmuz*, *Yeni Olgu*, *Bireşim*,

Damar, *Yazıt*, *Kıyı*, *Virgöl*, *Gerçek Sonat*, *Berfin Bahar*, *Promete*, *Kum*, *Parantez* (Almanya), *Sanat Olayı*, *Edebiyat ve Eleştiri*, *Cumhuriyet Kitap*, *Radikal Kitap*, *Bilim ve Ütopya*, *Fanatik*, *Papirüs*, *İnsancıl*, *İle* ve *Agora* gibi dergilerde yayımlanır.

9 şiir kitabı, 7 deneme ve inceleme/araştırma kitabı vardır. Yazıları ve şiirleri çeşitli dillere çevrilir. Ödüllerinden bazıları; *İnsan Hakları Derneği Şiir Ödülü* (Arınmış ve Ölümsüz), *Ali Rıza Ertan Şiir Ödülü* (Ayrılıklar İmgedir), *İbrahim Yıldız Şiir Ödülü* (Aşk Ayrılığı da Bilir), *Damar Dergisi Emek Ödülü*, *Behçet Aysan Şiir Ödülü* (Susmalar Kitabı) ve *Ceyhun Atuf Kansu Şiir Ödülü* (Adalar Kitabı) olarak sıralanabilir.

Sencer Başat: Kendinize özgü dizeleriniz, sade dil yapınız ve imgeye yaslanan şiirlerinizle birçok ödül aldınız. "Susmalar" şiirinizde; "...bağışla bütün dillerimi / dinlerimi unut ve sus. / susalım. / tanrıların cehennemidir seslerimiz. / sonsuzluğu ele geçirincede kadar. / susalım." diyorsunuz. Yaratıcı yazarlık eğitimcisi olarak, akımları ve yaşayan ustaların etkileşimlerini göz önünde bulundurduğunuzda, günümüz şiiri hakkındaki düşünceniz nedir?

Aydın Şimşek: Sadece edebiyat tarihi değil tüm sanat tarihi kimi büyük sıçramalarla anılır. Bu nedenle de, sanat akımları aslında değişim ve dönüşüm önermesidir diyebiliriz. Yeni bir sosyo-ekonomik ve sosyo-politik dönemine girdiğimizi belki de her şeyden önce, öncü sanatçılar duyumsatır ve duyurur. Bu bağlamda sanatçılar sadece hayatı anlatmazlar aynı zamanda hayatı da öngörürler. Usta yerine "öncü sanatçı" dememin nedeni de budur. Ve bunlar bir dönemi belirlerler, sonra gelenler ise öncü sanatçıların birikiminden beslenerek gelişirler, sonrasında da ya onları tekrarlarlar ya da onlara başkaldırıp "kendilerini" önerirler. Günümüz şiiri de bu ikili gerilim içinde sürüyor. Bir kısım şairler, kendilerinden öncekilerin kaba bir tekrarı olarak varlıklarını sürdürürken, bir kısmı da arayışlara ve doğrudan deneyimlere giriyor. Bu girişimlerin büyük bir kısmı ise başarısızlıkla sonuçlanıyor. Ama hayatın gerçekliği de tam buna uygundur diyebiliriz.

12 Eylül dönemi yargılamaları sonrasında, Ege Bölgesi'ndeki hapisanelerde kaldınız. Sonra bir süre Datça'da yaşadınız.

"...şehirlerarası otobüste unutulmuşum / bulabilecek misin" derken dizelerinize yaslanan derin bir yalnızlık ve hüznün var. Zorluklarla dolu bu siyasi yaşamı, yaratıcı bir edebiyat süreciyle nasıl besliyorsunuz?

Galiba direnmenin bir bilgisi olduğu kadar sezgisi de var. Bilgisini okuduklarınızdan ediniyorsunuz ama sezgisi doğrudan doğruya hayatın içinden besleniyor. Bir tür bilinçaltı... Yazmanın da sezgisel bir yanı olduğuna inanıyorum. Aslında bir tür tahammül etme bilgisinin gelişme yeri orası. Bu dünyaya, zalimliğe, erke, mutlaklığa bir direnme alanı arıyorsunuz. Benim aranımdaki karşılık ise yazmak ve yazıyla düşünmek biçiminde...

Ankara ve şair-yazar abilerim, dostlarım, kardeşlerim... Ne çok şey öğrendiğim ve ne çok şey biriktirdiğim Konur Sokak...

KÜLTÜR SANAT

Aydın Şimşek

kaynak:aksisanat.com

Sürekli üreten ve çalışkan bir şair/ yazarınız. Şiirleriniz ve düzyazınız arasında bir bağlantı var mı, birbirlerini belirli zamanlarda ve belirli şartlarla mı destekliyorlar yoksa farklı yerlerde mi duruyorlar?

Bu "bence" diye yanıtlayacağım bir soru. Çünkü kimi şairler düzyazının şiire gölge düşürdüğünü söylerler, haksız da değillerdir. Ben de düzyazının şiirinin enerjisini şairden aldığını düşünürüm. Ancak düzyazıya da çalışkan birisiyim. Yıllar içinde şiir/düzyazı ilişkisini besleyici ve çoğaltıcı bir disiplin olarak kurduğumdandır, iki disiplini de ayrı ayrı kullanıp çoğaltabiliyorum. Benim için düzyazı - şiir türler arası bir geçiş ve bir tür karnaval.

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Karşılaştırmalı Edebiyat Bölümünde "Yaratıcı ve Üretken Yazarlık" üzerine dersler verdiniz. Deliler Teknesi Sanat ve Edebiyat Dergisi'ni çıkarıyorsunuz. Kanguru Yayınları genel yayın yönetmenisiniz.

Yayıncılığınız, dergiciliğiniz, şairliğiniz ve yazarlığınız bağlamında; öğrencileriniz ve okurlarınızla yaptığınız paylaşımlarda Ankara'nın etkisi nasıldır?

Çok uzun yıllardır dergilerle iç içeyim. Birçok dergide çalıştım, hem de her kademesinde ve epeyce de dergi çıkarttım. Çıkarttığım kimi dergileri de birkaç sayı sonrası daha genç arkadaşlara devrettim. Bir bakıma onları da zehirledim...

Çalışkan birisiyimdir, hatta bir şehir efsanesi olarak, "Aydın Şimşek yazar-şairlerle bir kadeh, dostlarıyla iki kadeh içer" denir. Biraz da böyledir, ölü zamanım yoktur benim. Edebiyata, (şiire, denemeye, öyküye ve atölyelerime adanmış bir ömür benimkisi...) Bu nedenle de birçok işe zaman ayırabiliyorum.

Hiç kuşkusuz ki bu zamanı bana kazandıran çok uzun yıllar yaşadığım Datça ve Ankara'dır. Eğer benim edebiyat tarihimden bir küçük not kalacaksa geriye, bu notun tümü Datça ve Ankara'da yazıldı denebilir.

En önemli eserlerinizden biri Yaratıcı Yazarlık ve Deneysel Düşünme kitabınız. Eleştirel bakış açısı kazanabilmek, gerekli donanım ve cesarete sahip olmak amacıyla kolaycılığa kaçmadan çalışmak gerektiğini anlatıyorsunuz. Genç ve yeni yazarlara/şairlere önerileriniz nedir?

Genç şair ve yazarlara bir öneride bulunmak haddim değil. Çünkü son derece derin bir yıkıcılıkları var ve bu sanat-edebiyat adına yapılacak en önemli atılım. Bu nedenle de "genç" kelimesini değerli bulmam için, bir tür tekrar öznesi mi yoksa aranın öznesi

mi olduğuna bakıyorum. Hep aynı şeyi söyleyenle hep aynı şeyi duymak isteyen bir bileşim-alaşım genç olabilir mi?...

Eğer benim edebiyat tarihimden bir küçük not kalacaksa geriye, bu notun tümü Datça ve Ankara'da yazıldı denebilir.

"Dostların Sesi" şiirinizde, "... Ben çoktan unutmuşum ürperten bozkırın sesini ya da sesi / Bir divandır konur sokak'ta telli, erbaş, atabaş ve baki" diyorsunuz. Konur Sokak'ta kurduğunuz Kanguru Yayınları ve Kültür Evi sayesinde, birçok kişiyi edebiyatla ve yüzlerce kitabı okurla buluşturduunuz. Mekânlar değişiyor ve anılarımız eskiyor. Eskiden bugüne Ankara'da nasıl bir değişim görüyorsunuz?

Ankara ve şair-yazar abilerim, dostlarım, kardeşlerim... Ne çok şey öğrendiğim ve ne çok şey biriktirdiğim Konur Sokak...

O sokağın bilgeliği ne yazık ki kalmadı. Bir uğultu içinde kaybolup gidiyor o bilge seslerin tınısı da...

Bilinir ki egemen akıl ilk önce anıları silmek ister, bunu yaparak kendi iktidarını mutlaklaştırmaya yönelir. İşte "telli, erbaş, atabaş ve baki" ve elbette diğer yazar şairler bu mutlaklığa itiraz eden duyarlıdır. Onlarla yaşadığım ve onlarla anılar biriktirdiğim ve onların anılarına tanıklık ettiğim için Ankara'nın son şanslı şairlerindenim...

Acting
Tatbikat Sahnesi
20-21 Aralık

Küvettteki Gelinler
Tatbikat Sahnesi
23-24 Aralık

Miriam Yasta
Tatbikat Sahnesi
25-26 Aralık

Bir Delinin Hatıra Defteri
Çayyolu
Cüneyt Gökçer Sahnesi
25-26 Aralık

Güneş Sokak No 21 Ankara 0 (0312) 467 71 72

TatbikatSahnesi Biletler: Biletix.com

Sancının Metaforu: Anadolu Leoparı

Fatma Leyla Ak

Ellerimi yüreğimin üzerine bastırıp Kavafis ile orada buluşurken, Sevgili Cevat Çapan'a da bu kıymetli çevirisi için minnet duyuyorum.

Kendinizi bazen şehrinizden gitmelere koyulurken bulduğunuz oluyordur. Benim uzun zamandır sık sık oluyor, ayakkabılarımı kaybetmişim de bir türlü gidemiyordum gibi de hissediyorum. Aslında yaşadığım şehrin arkandan geleceğini Kavafis'i okuduğumdan beri çok iyi biliyorum. Daha iyi bir şehir aramıyorum, bir yer iyiyse insanlarıyla ve orada biriktirdiğimiz anılarımızla bize ve iyiye ait oluyor, fakat Cânım Kavafis ne mahallemiz aynı mahalle, ne de kentimiz aynı kent. Bundandır bu bedenlerimiz aynılıklarda kocayamayacak. Her şey değişti, biz sancı çekiyoruz. Bazen bu sancıları yalnız çektiğimizi zannederken bir başka ruh ile ortak kıvranırlarda bulduğumuzu görüyoruz. Anadolu Leoparı da belleğin kıvranışını duyan, Türkiye'nin hafızasını yoklayan, aynı dertlerde buluşabileceğimiz bir film.

Bir süre bu sancıyı saklamak istemiş Emre Kayış. Bu durumu öyle iyi anlıyorum ki bazen etrafımız duyduğumuz sancıları hafife alır. Bu da yaşadığımız ülkede toplumsal bir şeydir ki açlık ve türlü yokluk ve mutsuzluklardan ölen insanlarımızın yanında sizin varoluşsal sancılarınız küçümsenebilir.

Filmin yönetmeni Emre Kayış, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ndeki lisans eğitimi sırasında sinema ile ilgilenmeye başlamış ve iyi ki başlamış. Yüksek lisans eğitimini İngiltere'de London Film School'da, film yönetmenliği bölümünde tez filmi olan "Çevirmen" ile tamamlamasının ardından "Çevirmen" en iyi kısa film dalında 28. Avrupa Film Ödülleri için aday gösterildi, elliye aşkın uluslararası film festivalinde yarıştı, çeşitli ödüller aldı.

Bunca taçlandırılmış başarıdan sonra ilk uzun film Anadolu Leoparı ile de dünya prömiyerini Toronto'da yaparak festivalin eleştirmen jürisinden FIPRESCI ödülü ile döndü ve 32. Ankara Film Festivali Ulusal Uzun Film Yarışması'nda "En İyi Film" ödülüne Emre Kayış'ın "Anadolu Leoparı" filmi layık görüldü. Film bize açtığı pencereden Türkiye'yi izletirken biz ise zaten çoktan yüreğimizden vermiştik takdiri Anadolu Leoparı'na ve filme dokunan, emeği bulunan herkese.

Ben Ankara'da yaşayan bir kadının ve gençlik yıllarıma doğru yaşlar aldığımından bu yana, Kızılay Büyülfener Sineması'nda tek başıma film izleyip ardından şehrin sokaklarına karışarak filmde payıma düşenleri ruhumla ve zihnimle yavaşça sindirmek bu şehirde yapmayı sevdiğim nadir şeylerden biri oldu. İki yıldır pandeminin yeni normallere evrilmesinin ardından da şehrimde gelen film Anadolu Leoparı ile bu hisse yeniden kavuştum.

Film, yirmi iki senedir Ankara Hayvanat Bahçesi'nin müdürü olarak görev yapan Fikret'i anlatırken ülkenin konformist narsistlerinin eylemsizliklerinden dert yakınıyor. Türkiye'de hemen her yerde yaşanan dönüşümler (yok edişler) bir gün Fikret'in müdürü olduğu hayvanat bahçesinin kapısına da dayanıyor. Hayvanat bahçesinin kapatılıp, Araçlara satılıp yerine eğlence parkı yapılması planlanıyor.

Ancak bunun gerçekleşmesini engelleyen şey ise koruma altında olan hasta bir Anadolu Leoparı'nın varlığı. Hayvanat bahçesinin kapanabilmesi için leoparın başka bir hayvanat bahçesine taşınması gerekiyor. Fikret ise ancak kapıdakilerin gırtlığına kadar dayandığını anladığı vakitte eylemsizliğini bir gün eyleme dönüştürmeye karar veriyor. Sonrası hep yaşadığımız gibi iş makineleri bizi hep anılarımızın yurdundan ediyor.

Filmin ardından benim yüreğim bu yok edilişlere ne zamandır sancıyordu diye kendime sordum. Ben dört yıl havasını teneffüs ettiğim Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'nin Yahudi Mezarlığı üzerine dikili bir bina olduğunu öğrendiğimde, yaşadığım ülkede duyduğum yoklukların benim sancıma dönüştüğünü fark ettim ve on sekiz yaşımdan beri

"Bir başka ülkeye,
bir başka denize giderim," dedin,
"bundan daha iyi bir başka şehir bulunur elbet.

Her çabam kaderin
olumsuz bir yargısıyla karşı karşıya;
- bir ceset gibi - gömülü kalbim.
Aklım daha ne kadar kalacak bu çorak ülkede?
Yüzümü nereye çevirsem, nereye baksam,
kara yıkıntılarını görüyorum ömrümün,
boşuna bunca yılı tükettiğim bu ülkede."

Yeni bir ülke bulamazsın,
başka bir deniz bulamazsın.
Bu şehir arkandan gelecektir.
Sen gene aynı sokaklarda dolaşacaksın.
Aynı mahallede kocayacaksın;
aynı evlerde kır düşecek saçlarına.
Dönüp dolaşıp bu şehre geleceksin sonunda.

Başka bir şey umma -
Bineceğin gemi yok, çıkacağın yol yok.
Ömrünü nasıl tükettiysen burada,
bu köşecikte,
öyle tükettin demektir
bütün yeryüzünde de.

Konstantinos Kavafis
(1863 - 1933, Yunanistan)
Çeviri: Cevat Çapan

burnumdan gitmedi çürümüşlüğü
koku. Ardından Sevgili Emre Kayış'ta ne
zaman başlamıştır diye merakla sordum:

**Ben her gün bir kabir ziyaretinde
bulduğumu hissettiğim zaman
burnumdaki koku keskinleşti, sancımı
daha çok kavradım. Sizin ruhunuzdaki
ilk sancı ne zaman başlamıştı?**

**"Ben mütemadiyen uzun zamandır sancı
duyuyordum, varoluşsal bir sancıydı; on
yedi, on sekiz yaşlarımdayken beni saran
bir huzursuzluk haliydi. Bazen bir şeylerin
akıbetini bilmediğimiz halde burnumuza
bir takım kokular gelir; önceleri sezgi ile
kavradığımız şeyleri zaman geçtikçe daha
çok okuduğumuzda, etrafımızı saran
insanlarla ve üzerine ayak bastığımız
sokaklarda, zihnimizde anlamlandırmaya
başlarız. Hikâyemizi kavramaya
başladığımız zaman ise; bizden saklanan,
bizi ürkütecek bir şeyler olduğunu fark
ederiz. İşte benim için de bu sancı
sezdiklerimi zihnimde anlamlandırmaya
çalıştığım yaşlarımda başladı. Sancı
güzel bir kelime... Ben sezgisel bir sancıyı
rasyonelize ettim. Kendisinden bir şeyler
saklanan bir çocuk düşünün; bir taraftan
saklananlar içinde büyüyor, geliyor, bir
taraftan da bir şeyleri seziniyor o çocuk.**

KÜLTÜR SANAT

İşte o çocuğun duyduğuna benzer bir sancıydı. Tıpkı sizin söylediğiniz gibi “Bir mezarlık üzerinde yaşıyormuşum” farkındalığı gibi; Türkiye’de insanlara neler yapıldığını öğrendikçe; soykırımlar, katliamlar, bellek yitimine sebep olan faaliyetler, 80’li yıllarda olanlar... Onlar sakladıklarını zannediyor ama o bir koku ve çıkıp, yayılıyor. Sancı duyuyordum evet ama sonra öğrendiklerim sancımı büyütmedi sancımı anlamlandırdı. Çok sterilize edilmiş bir burjuva topluluğu içerisinde ve daima ileri bakmanız isteniyor ama siz içinde olduğunuz o tuhaf kültürde bir kokuşmuşluk hissediyorsunuz ve onun bir parçası olmayı istemiyorsunuz.”

Bir süre bu sancıyı saklamak istemiş Emre Kayış. Bu durumu öyle iyi anlıyorum ki bazen etrafımız duyduğumuz sancıları hafife alır. Bu da yaşadığımız ülkede toplumsal bir şeydir ki açlık ve türlü yokluk ve mutsuzluklardan ölen insanlarımızın yanında sizin varoluşsal sancılarınız küçümsenebilir.

Oysaki bu sancılar tüm bunların yaydığı kokuları da içinde barındırır. “Bugün ruhum acıyor” demeniz, bir hatıranın yok edilmesine tanıklık ederken, haritaların öteki ucunda birileri acı çekerken üzülmeniz anlaşılır. Sancı duymak için illa ki kendi kıyametinizin eşiğinde olmanız beklenir. Peki, kıyametin içinde olmadığımızı kim söylüyor ve buna kim inanıyor? Bilmiyorum.

Türkiye, coğrafyası üzerinde yaşadığı büyük dedikleri beşerin hep şaşmaları ile kıvrandırılmış öldürülmüş bir ülke ve hepimiz bu cesedin tanıklarımız. Merasimi yapılmamış bir cenazemiz var. Ve ne ölümlerimizin sığacağı tabut var ortada ne de bu merasime katılabilecek yürek var bizde. Çünkü ardından “İyi bilirdik” diyebileceğimiz bir Türkiye kalmadı elimizde, çünkü yaşadığımız ülkeye yanlış ilaç verilirken biz oturduğumuz yerden hashtaglerin yanına cümleler kurup tweetler attık. Bir gün Fikret gibi biz de Anadolu Leopar’larımızın karşısına geçip kendimize bağıracamız “Bir köpek gibi sustuk” diye.

Geçenlerde bir gazeteci arkadaşımın göndermiş olduğu fotoğrafta, Fikirtepe’de kentsel dönüşüme giren evlerin birinin duvarına yazılmış bir söz yer alıyordu: “Elveda çocukluğum, elveda gençliğim, elveda altmış yılım, hakkınızı helal edin” Türkiye’de dönüşümler böyle yapılıyor; insanlar yaşadıkları yerden koparılırken ya da bir yeri insanlardan söküp alırken oradaki hafızayı hiçe sayıyorlar. Bir gün bütün anılarımızdan helallik mi isteyeceğiz ya da kaldı mı hakkımız bir şeyde? Anadolu Leoparı öyle çok soru ile doldurdu ki zihnimi fakat yüreğimle sormak istedim:

Sizin anısına yakından tanıklık ettiğiniz bir Anadolu Leoparı’nız var mı?

“Derinden somut olaylar değil belki ama yaşadıklarım ve gözlemlediklerim o kadar içime sinmiş ki onu bir simge eylem ile tekrar dirilttim. Hayvanat bahçesi yerine başka bir şey, Fikret yerine başka biri de olabilirdi... Önemli olan onun duygusu. Bir çürümüşlük var ve o size zehir gibi yaklaşıyor ondan artık kaçamayan onun artık içine hapsolmuş birileri var. Bir çeşit soyut resim gibi bunu farklı şekillerde somutlaştırabiliriz. Doğrudan bir olaydan etkilenmedim. O dekadansı, o hissi, insanın doğasına ilişkin düşündüklerimi bir simge eylem yaratarak anlatmak istedim. Gerçek bir eylem kullanmak istemedim.

Melankolik, mizahi bir şekilde içinde yaşadığımız dünyayı, toplumu ve aynı zamanda evrensel ölçekte zamanımızın dekadansını, çöküşünü irdelemek istedim. İlk soru ile bağlantılı her şey; o sancıyı taşıyorsunuz ve o bir şekilde somutlaşıyor.

Oliver Sacks “Hatırlamak Unutmak ve Yeniden Yaratmak Üzerine”de dinlediği bir anıyı kendisini de o fotoğrafa dâhil ederek yeniden yarattığından söz ediyor. Anadolu Leoparı da benim için öyle oldu. Belki ben de Anadolu Leoparının absürt ve trajik hikayesini bir yerlerde okuyup unuttum ve sonra da onu bir metafor olarak yeniden yarattım. Şöyle ki bir hayvan var bu coğrafyada yaşıyor; heykelleri yapıyor, resimleri çiziliyor, insanların hayatında yer ediniyor ve git gide yok ediliyor ve sonunda soyu tükenme noktasına ulaşıyor.

Arada sırada haberlerde birileri çıkıp gördüğünü iddia ediyor, her yirmi senede bir tane vuruluyor. Var mı? Yok mu? Çoğalacak mı? Tamamen yok mu olacak? Bu sancıyı taşıyan, bu çürümüşlükten kaçmaya çalışan insanların soyunun tükenip tükenmeyeceği ve onlarla bir benzerlik kurması bakımından hoş bir metafor olacağını düşündüm. Biraz saldırgan bir tarafı da vardı zira filmin ana karakteri olan Fikret’in Türkiye’nin tek gerçek burjuva sınıfından gelmesini istedim.

İdealizmini yitirdikten sonra hiçbir tarafa meyledememiş, boşlukta sallanan, konformist, kendine öfkeli, eylemsizliğini soylu bulan ancak aslında patolojik bir narsisizmin içinde olduğunun farkında olmayan bir karakteri parçalamak ve onu bir eyleme sürüklemek, dizlerini kanatmak istedim. Muhafif taraftaki, eylemsiz olup bunu soylulukla eşleştirip, ellerini çamura bulamayan insanları anlatmak istedim. Benim derdim patolojik narsisizmi irdelemektir.”

Ben ölmüş şairlerle aşkı yaşıyorum, çoğu şiir ve şarkıyı kendi ruhuma yazılmış gibi kabul ederek keyif alıyor, kendimi bir şekilde mutlu kılmanın yollarını buluyorum.

Eylemliliğe saldırdıktan sonra eylemsiz karakter en sonunda romantik bir adam dönüşüyor ve hiç tutmayacağı sözler veriyor. Her şeyi soylulukla yapan Fikret bir kadının hayatını da mahvetmemek adına tüm sorumluluğu üzerine almak istiyor, fakat **“Hiçbirimizin özgül ağırlığı yok burada sen hiçbir şey değilsin”** diyerek onun narsisizmini parçalıyor yönetmenimiz.

“Üzerinize gelen o pis sudan hep kaçtınız, kapınızın önüne geldi kapıyı kapattınız, pencerenizin önünden geçti camınızı kapattınız, yukarıdan sızmaya başladı kovalar koydunuz, evinize girdi üzerinize yorganınızı çektiniz... Fikret de mevzi kaybederek yaşamaya devam ediyor. Konformizmi ve eylemliliğe geçmeye ilişkin o korkunç narsisizmi onun alanını daralttıkça daraltıyor. Leoparın öldüğünü görünce o suyun artık evini basacağını düşünüp süreci durdurmaya çalışıyor.”

O kirlilerden sızanlarda biz de boğuluyoruz, bir nefeslik yerimiz kalsın diye sızıntı yapan yerlere bezler mi tıkayacağız? Durdurmuyoruz ya, bir gün süreci yavaşlatacak bir Anadolu Leoparı’mız bile kalmayabilir elimizde.

Hâlâ gülebiliyorsanız bunu siz kimlere borçlusunuz bilmiyorum. Ben ölmüş şairlerle aşkı yaşıyorum, çoğu şiir ve şarkıyı kendi ruhuma yazılmış gibi kabul ederek keyif alıyor, kendimi bir şekilde mutlu kılmanın yollarını buluyorum. Aşkın karşımıza hep ansızın belirivermesini bekleriz, bazen soğukta üşüdüğümüzü anlamadığımız anlar gibi de sonra çıkar acısı. Tıpkı Fikret’in karşısına ansızın çıkan Gamze gibi...

KÜLTÜR SANAT

Emre Kayış'ın Çevirmen filmindeki Mülteci Yusuf'un zorlu hayatının içinde de işçilik yaparken, kum taşıdığı el arabasıyla heyecanla yerde dönerek daireler çizdiren Amina ile karşısına çıkıyor aşk.

Fikret'in söylediği gibi "Bazen insan burnunun ucundakini görmez uzakta zanneder" Fikret görse de o soylu haliyle kadının hayatını bir türlü bozmak istemiyor. Yusuf'u sorarsanız aşık olduğumuz da "Ben de bunu yapar mıydım acaba?" diye sorduruyor. Neticede pek çok aşkta olduğu gibi kadın ve erkeğin yolları ayrılıyor ve ben merak ediyorum ne oluyor bu kadınlara?

Kendi başlarının çaresine bakacağını bildiğimizden midir biz her iki filmin sonunda da kadınları göremiyoruz?

"Galiba bu tip karakterlerin hayatında etraflarını saran o düşmanca havanın içinde aşk onları bir biçimde sarıp sarmalıyor, fakat karakterler ona izin vermiyor yahut bir şekilde katı gerçekliğe geri dönüyorlar. Yusuf bir mülteci ama Fikret de Jerzy Kosinski'nin deyimiyle bir iç mülteci... Belki de sebebi o iç mülteci hissini benim hep taşımam ile ilgili.

O kadar tekinsiz bir atmosferde ki bu karakterler, aşk doğal olarak değil de bir kurtarıcı olarak ortaya çıkıyor. Bir süre sonra mecburen bunun gerçekliğini sorguluyor ve bunu gerçekten hissedip hissetmediklerini sorgulayınca duygunun gerçek olmadığını düşünüyorlar. Karakterleri çevreleyen tekinsiz atmosferin dezavantajı burada ortaya çıkıyor; galiba aşkın doğal oluşma halini ortadan kaldırıyor bu atmosfer ve ben o duyguyu karakterlerimin elinden almak durumunda kalıyorum yahut onlar ellerine yüzlerini buluşturuyorlar."

Anadolu Leoparı evimden zorla giyiniş çıktığım sancılı Ankara günlerimden birinde yoluma, 'Gel kimsenin kabuğu kimseye benzemez ama içine sığdırmaya çalıştığımız ruhlarımız benzer sancıları duyuyor' der gibi beni kendisini izlemeye çağırdı. Bir şeye birlikte üzülmekten de öte aynı ruh hissinde üzülebilmek başka... Bir derdin karşısına geçip birlikte sancımak çok kıymetli. Eğer siz de yüreğinizdeki anının konuştuğu dili size unutturmaya çalıştıklarında üzüyorsanız ve filmi henüz izlemediyseniz mutlaka izleyin.

'Gel kimsenin kabuğu kimseye benzemez ama içine sığdırmaya çalıştığımız ruhlarımız benzer sancıları duyuyor' der gibi beni kendisini izlemeye çağırdı.

Elinizi göğsünüze bastırdığınızda sancınız azalmasa da bir ruh ile buluşabilmenin hafifliğini yaşayacaksınız.

Sevgili Emre Kayış ile film ertesi bu keyifli sohbeti yapmak adına evimden çıkarken bu defa Sohrab'a, "Yine birisi beni çağırdı Sohrab ayakkabılarım nerede?" diye sorduğumda yüreğim hafif sordum. Bunun için teşekkür ederim.

Solfasol TV'nin Anadolu Leoparı ekibiyle yaptığı söyleşi
youtu.be/q4_1vDrkbMQ

Anadolu Leoparı Benim!

Alper Fidaner

Emre Kayış Anadolu Leoparının hikayesini yazmaya başladığında Ankara Hayvanat Bahçesi'nin yıkılıp oyun parkına çevrilmesi söz konusu değildi. Sonradan Gökçek'in berbat projesi duyuldu. Emre'nin film için mekan araştırdığı Ankara turlarının bir kısmına katılmıştım. Bu fotoğrafı da bu turların birinde 2016 yılında Belpa Buz Pateni'nde çekmiştim. Aynı Ankara gezimizde Hayvanat Bahçesi'ne gidip son durumu öğrenmek de istedik. Olmadı. Filmin sonunda yemekhaneye topluca giren baretli-yelekli inşaat insanları yolumuzu kesip, artık Hayvanat Bahçesi'nin olmadığını ve içeri giremeyeceğimizi söylediler. O berbat soruyu sormak zorunda hissettik: "Hiç mi yok?" Hani belki, olur ya, tarihi binalardan bazıları korunmuştur, duruyordur... Yok, net bir şekilde "Hiç yok" cevabını aldık, geri döndük. Belediye başkanı pek kimseye haber vermeden bütün alanı dümdüz etmişti.

Emre birkaç yıl sonra filmi çekerken dış sahneler için Polonya'da bulduğu eski hayvanat bahçesini kullandı. İç sahneler Etimesgut'ta eski bir devlet kurumu olan Şeker Fabrikasının idari kısımlarında çekildi.

Bir Ankara filmi olarak övülen Anadolu Leoparı, bir yandan Ankara'nın yok edilmiş sürecine dokunurken aynı zamanda evrensel bir distopya kuruyor. Özelleştirilip oyun parkına çevrilmek istenen hayvanat bahçesinin 22 yıllık müdürü "dürüst bürokrat" Fikret, "içinde hep bir rezalet çıkacakmış duygusu" ile "uzun zamandır soyunun son örneği olduğunu düşünüyor". Ömrü boyunca biriktirdiği değerlerinin kaybolup gidişine direnemezken hepimizin yerine büyük acılar çekiyor.

Fikret rolünde Uğur Polat kararlı ve istikrarlı oyunculuğu ile filmin yükünü üstlenirken, Gamze'yi oynayan İpek Türktan iddialı tiralatlar atan erkeklerin arasında sessiz duruşuyla filmin yıldızı olmayı başarıyor. Film izlerken tüm oyun ve yapım ekibinin katıldığı bir başarıyı fark etmemek mümkün değil. Katıldığı festivallerden topladığı ödüller de bu zenginliği işaret ediyor.

Emre'nin ilk uzun filminin sonunda meşhur Kara Murat parodisi gibi, "Anadolu Leoparı benim!" diye bağırarak istedik. Bağıramadım, buraya yazdım.

Müzik-Ticaret İlişkisi ve Batılı Müzik Kültürünü Yaşatma

Hasan Ishak

Değerli okur,

Bu satırları Solfasol ekibi ve Solfasol müzikal dayanışma etkinlikleri sayesinde sizlerle paylaşabiliyorum. Solfasol Gazete, müzikal dayanışma etkinlikleriyle lokal müzisyenlerin Ankaralı vatandaşlara ulaşmasını sağlayan ve çalışmalarıyla sanatın yaşatılmasını destekleyen bir kuruluştur. "Müzik – Ticaret İlişkisi ve Batılı Müzik Kültürünü Yaşatma" başlıklı konuma başlamadan önce bana verilen bu imkân için Solfasol ekibine teşekkür ediyorum.

Ben Hasan ISHAK; 1997 doğumlu bir müzisyenim. Müzikal yaşamım boyunca müzik sektörünün içerisinde bulunduğu hazin durumu gözlemleme fırsatım oldu. Farkındalık yaratma amaçlı icraatlara ve sohbetlere birçok kez tanık olmuş; hatta bazılarında fiilen yer almış biriyim. Günümüzde müzik sektörünün iyileşmesine yönelik adımların ülkemizin durumu da ele alındığında ötelendiğini, "ötelenmek zorunda olduğunu" görüyorum.

Bu süreçte sektörde yer alan biri olarak müzisyen çevremi genişletmek ve benimsediğim müzik kültürünü devam ettirmek adına adımlar atmaktan çekinmiyorum, elimden geleni yapıyorum.

Bir müzisyenin müzik yapmak dışında emek vermesini gerektiren ticari ve sosyolojik durumlar, müzisyenin müzik yapmaya yönelik olumlu adımlarına gölge düşürüyor; bu da sanatın gelişmesine ve canlanmasına engel oluyor. Yalnız ülkemizde değil bütün dünyada sanat dallarından özellikle müziğin etkilendiği bu durum, müziğin seneler içerisinde sanat gayesi olmayan olgulara göre şekillenmesine sebep oluyor.

Ülkemiz müziğinin yıllar boyu gelişimini gözlemlediğimizde pek de şaşırılmayacağı üzere doğu ezgilerine rastlarız. Nesilden nesile aktarılan bu durum, ülkemizde doğu müziklerini içeren müzikal bir beklentiyi beraberinde getirir. Her ülke kendi kültürel ve geleneksel müzikallerini duyma beklentisi içerisinde. Bunlar ülkelerin özgün ve kültürel kazanımları olup çok değerlidirler. Ancak şahsi görüşüm bir ülkenin sanat açısından modern bir dünya ülkesi olabilmesi için kendi kültürünün yanında müziğin globalleştirildiği, ötekileştirilmediği bir yapıyı da kucaklaması ve yaşatması gerektiğidir.

Sanatın, sanatsal ihtiyaçları baz alacak şekilde yaşatılması gerekir. Buna karşın, sanatçı dışında bu ihtiyaçlar için elini taşın altına koyan kurumlara veya derneklere fazla rastlanmamaktadır.

Ben bir "müzik işçisi" olarak bu durumu düzeltmek adına olumlu adımlar atmaktan istiyorum ve müziği "müzik işçiliği" şekliyle yapan son sanatçı olmayı diliyorum. Mevzubahis olan "Batılı Müzik Kültürünü Yaşatma" isteğimin en azından Ankara müzisyenlerine yararlı olabileceğini düşündüğüm birkaç yolu şu şekildedir:

- Ankara bir turizm şehri olmadığından müzikteki canlılık kış aylarında gelen üniversite öğrencilerine bağlıdır. Bu öğrencilerin katılımıyla canlanan gece hayatında seyirci kitlesinin seçimlerini verimli yapabilmesi adına üniversite müzik toplulukları düzenli olarak etkinlikler organize edebilir.
- Dernekler, Solfasol müzikal dayanışma etkinliği gibi etkinlikler düzenlemek amacıyla bir araya gelebilirler.
- Ankara'da yaşayan yabancı uyruklu insan sayısı turizm şehirlerine oranla az olsa da dernekler çeşitli organizatörleri, Expat grup ve organizasyonlarını çoğaltmaları yönünde teşvik edilebilirler.
- Halihazırda var olan Expat grup / organizasyonların dernekler tarafından desteklenmesi sağlanabilir.
- Ankara'da var olan derneklerin canlı müzik etkinliklerine katılımı sağlanabilir.
- Bilinen derneklerden bir tanesi olan "Blues Derneği" yalnız İstanbul'da değil Ankara'da da etkin bir çalışma yürütebilir.

Bu altı öneri Ankara'da canlı müziği yaşatmak için maddi bir kaygıya girmeden atılabilecek güzel adımlardan sadece birkaçıdır.

Ayrıca, Blues Derneği gibi derneklerin müzik kültürünü yaşatma ve öğretme gayeleri ülkenin genç kesimi için hem eğitici hem de sosyal açıdan tatmin edicidir. İstanbul'da etkin çalışmalarına devam eden Blues Derneğinin öncü isimleri Göksenin TUNCALI ve Dinçer TUĞMANER'e bu çabaları adına teşekkür ediyor; Blues Derneği Ankara ayağının çalışmalarının artmasını ve bu adımların zaman kaybedilmeden atılmasını diliyorum.

Blues Derneği batı müziğini bütünüyle temsil etmese bile, birçok rock ve caz grubuna destek vermekten kaçınmıyor. Bu vesileyle Blues Derneği'nin çalışmalarını Ankara'da da yürütmelerini temenni ediyor ve Ankara içinde verilecek görevlere hazır olduğumu belirterek hepinize müzikli günler diliyorum.

ARALIK

OYUN TAKVİMİ

Aralık

<p>15 ARALIK 20.00</p>	<p>BEYAZ GECERLER</p>	<p>19 ARALIK 20.00</p>	<p>TROYALI KADINLAR</p>	<p>22 ARALIK 20.00</p>	<p>DİKTAT</p>
<p>17 ARALIK 20.00</p>	<p>BU GECE BİR CİNAYETİ ÖRTECEĞİZ KONUK OYUN</p>	<p>20 ARALIK 20.00</p>	<p>BİR YAZ DÖNÜMÜ GECESİ RÜYASI</p>	<p>25 ARALIK 20.00</p>	<p>DAVA KONUK OYUN</p>
<p>18 ARALIK 20.00</p>	<p>AŞK GREVİ</p>	<p>21 ARALIK 20.00</p>	<p>SOKRATES'İN SON GECESİ</p>	<p>7 OCAK 20.00</p>	<p>TROYALI KADINLAR</p>

REMZİ OĞUZ ARIK MAH. PARİS CAD.
49B/A (ŞİLİ MEYDANI) ÇANKAYA/ANKARA

biletler cankayasahne.com
ve kulissanat.com'da

Kent Konseyleri Kendilerini (Potansiyellerini) Ciddiye Almalı!

Mehmet C. Peker

Değerli hemşerilerim merhaba,

14 Kasım 2021 Pazar akşamı, Akın Atauz ile M. Onur Yılmaz'ın SOLFASOL TV de "Akın Akın Ankara" Programındaki "Ankara'da ulaşımın geçmişi, bugünü ve gelecek için görüneni" konulu sohbeti izledim. Üç cümle alıntıyla hatırlattıklarını ve düşündüklerimi ve hatta başarabilirsem farklı bir araç ve yöntem hatırlatarak ilgili önerilerimi yazacağım.

Akın hoca program sonuna doğru öneri olarak "konuşmanın yollarını bulmak zorundayız" dedi.

Ben "Kent Konseyleri potansiyellerini sorgulayalım" diye yorum yazdım.

Onur hoca da, biraz hak vererek bir öneride bulundu "Kent Konseyleri kendilerini ciddiye almalı!"

SOLFASOL TV canlı yayınındaki hocalarımla değerlendirmeleri bitti ama benimkiler devam ediyor ...

Benim için konu, çok değer verdiğim iki hocamın Ankara'nın ulaşımı konusundaki paylaşımlarından çıkıp program sonundaki tepite dair bir soruya evrilmişti.

SORU: Kentlilerin buluşma ve konuşma alanlarını yaratmada ve ilgili ihtiyaçlarını gidermede potansiyeli en yüksek araç olduğuna inandığım, 5393 sayılı Belediye Yasasının 76. Maddesi doğrultusunda kurulmak zorunda olan ve belki de ülkemiz genelinde 200'den fazla sayıdaki KENT KONSEYLERİ KENDİLERİNİ NASIL CİDDİYE ALABİLİRLER?

Umarım konu ilginizi çeker ve yazacaklarımı okuduktan sonra (okumadan olmaz, lütfen okumaya devam) yorumlarınızı paylaşarak beni/bizi mutlu edersiniz.

Sesli düşünmeye başlıyorum; sanıyorum, Kent Konseyleri öncelikle kendilerine "BİZ KİMİZ?" sorusunu sormalılar.

Tamamlayıcı anlamda, ikinci soru da "bizim, Kent Konseyi olarak, bilinen örgütlü yapılardan (dernek, sendika, federasyon, meslek odası, vb) farklarımız nelerdir?" olabilir, diye düşünüyorum.

Tamamlayıcı anlamda, üçüncü soru "2006 sonbaharından bugüne Kent Konseyleri kendilerini neden ciddiye almamışlar ve veya çok ciddiye aldıklarını neden hemşerilerine anlatamamışlar?" olabilir mi?

Tamamlayıcı olarak, dördüncü soru da "geçen 15 yıl sonrasında Kent Konseylerinin bir şeyleri daha iyi yapabilmeleri için olası en değerli adım nedir?" olabilir mi?

Daha fazla uzatmadan beşinci soruyu yazarak ilgili görüşlerimi yazmaya başlamak istiyorum. Beşinci soru şöyle olsun "yukarıdaki soru(n)ların kaynaklarından biri de ilgili mevzuatlara UYUM SAĞLAMAYA ÇALIŞIRKEN, **anlamı ve değeri yeterince anlaşılammış** yönergelerin **iyi niyetle ama bence acele ile hazırlanmış** yönetmeliğin dayanılmaz ağırlığının ALTINDA EZİLMESİ olabilir mi?"

İzinizle, "altında ezilmesi" derken ne demek istediğimi anlatmayı deneyeyim.

9 Ekim 2021 Cumartesi günü "yaklaşık 40 kişinin katılımları ile" yapılan Çankaya Kent Konseyi Yönerge Genel Kurulunda, "çoğulculuk ve katılımcılık hassasiyetleri ile" gönüllülere yatay hiyerarşiye uygun alanlar açılabilmesi ve ilçemizde daha etkin bir Kent Konseyi şemsiyesine sahip olabilmek için dokuz değişiklik önergesi verildi, ne yazık ki sekiz tanesi kabul edilmedi.

Demokrasi okulumuz olmasını hayal ettiğimiz Çankaya Kent Konseyi'nin, temsili demokrasi yerine KATILIMLI DEMOKRASİ geleneği geliştirilmesi, yaşam alanlarımıza dair karar alma süreçlerinde HEP BİRLİKTE etkili olabilmemizin aracı olabilmesi için önerilenler, şöyle idi;

- anlayışımızın sembolü olarak ÇKK Başkanına ÇKK sözcüsü olarak hitap edilsin,

- Belediye Meclisine iletilmesi beklenen "önerileri" daha sık değerlendirebilmek ve birbirimizi anlamak için dinlemek deneyimlerimizi arttırmak amacı ile ÇKK seçimsiz Genel Kurulları her yıl en az iki yerine üç kez olsun,

- nitelikli ve etkili genel kurullar için seçimli yapılacak genel kurullar iki gün yapılsın, cumartesi günü birbirimizi dinleyelim kararlar alalım, pazar günü de temsilcilerimiz ve sözcülerimiz seçilsin,

- henüz Kent Konseyleri anlamını öğrenme ve potansiyelini keşfetme sürecimizde iken yanlış anlamalara neden olunmaması için, Siyasi Partiler yönetim kademelerinde "aktif" görevi olan komşularımız ÇSM sözcülüğü ve YK üyeliği için aynı dönem içinde aday olmasınlar,

- Mevcut temsili demokrasi uygulamalarının en büyük zafiyetlerinden olan, tekrar eden uzun süreli yöneticilikler geleneğimizden kurtulmayı teşvik etmek amacı ile ÇKK temsilciliği veya sözcülüğünü iki dönem üst üste (beş yıl) yapmış olanlar üçüncü dönem aday olmasınlar,

- Belediye ve Belediye Meclisi nezdinde temsil ve etki sorunu yaşamamak amacı ile Belediye ve iştiraklerinde çalışan komşularımız ÇKK başkanlığına / sözcülüğüne aday olmasınlar,

- katılımlı demokrasi ve uzlaşa değerlerine olan inancımızın gereği ÇKK YK karar alma süreçlerinde eşitlik durumu yaşandığında "başkanın oyu" iki oy sayılsın, konu bir sonraki toplantıda tekrar gündeme getirilsin,

- KK genel kuruluna katılımların kurumsal yapılar temsiliyetleri ile gerçekleşmesi kurgusu gereği ÇKK YK da görev yapan temsilci "delegesi olduğu kurumsal yapının YK kararı ile" geri çağrılabilsin.

Yukarıda özetlenen önergeler Çankaya Kent Konseyi Yönerge Genel Kurulunda reddedilirken, Kent Konseyleri Yönetmeliğine UYUMUN ZORUNLULUĞU gündeme getirilince, "08 Ekim 2006 tarih ve 26313 sayılı Resmi Gazetede yayınlanmış olan" Kent Konseyi Yönetmeliğini değerlendirip aşağıdaki değişiklik önerilerinin ilgili yapılar ve kamuoyunda gündeme getirilmelerinin de yararlı olabileceği akla geliyor. İşte Kent Konseyi Yönetmeliğinde yazılı maddelerden birkaçı ile ilgili düzenlenme olasılıkları;

Madde 8/f 'nin "Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının, sendikaların, noterlerin, baroların ve ilgili dernekler ile vakıfların temsilcileri" yerine "Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının, sendikaların, **yerleşim bölgesine özgün olarak Kent Konseyi Genel Kurulu tarafından tarif edilecek** ilgili dernekler ile vakıfların temsilcileri" olarak düzenlenmesi,

Madde 9/ç 'nin "Kent Konseyi Başkanı" yerine "**Kent Konseyi Sözcüsü**" olarak değiştirilmesi,

Madde 11/A (3) 'ün "Kent Konseyi Başkanının seçimi Kent Konseyinin ilk toplantısının birinci birleşiminde tamamlanır." yerine **"Kent Konseyi Sözcüsü ve Yürütme Kurulu seçimleri kapalı oy açık sayım yöntemi ile Kent Konseyi seçimli genel kurulunda ayrı ayrı yapılırlar. İki dönem (beş yıl) üst üste görev yapan sözcü ve yürütme kurulu üyeleri en az bir dönem aday olamazlar."** olarak değiştirilmesi,

Madde 12 (1) 'in "Kent Konseyleri görev alanına giren konularda meclis ve çalışma grupları oluşturabilir." yerine "Kent Konseyleri görev alanına giren konularda **hemşerilerinin taleplerini değerlendirerek** meclis ve **ihtiyaçlarını değerlendirerek** çalışma grupları oluşturabilir." olarak değiştirilmesi,

Madde 13 (1) 'in "Kent Konseyi organları çalışma yönergelerinde belirlenen yer ve zamanlarda üye tam sayısının salt çoğunluğu ile olağan toplanır ve katılanların salt çoğunluğu ile karar alır. Oylamada eşitlik çıkması halinde başkanın bulunduğu taraf çoğunluk sayılır." yerine "Kent Konseyi organları çalışma yönergelerinde belirlenen yer ve zamanlarda üye tam sayısının salt çoğunluğu ile olağan toplanır ve katılanların salt çoğunluğu ile karar alır. **Oylamada eşitlik çıkması halinde ilgili konu bir sonraki toplantıda tekrar gündeme alınır.**" olarak değiştirilmesi,

Madde 16/A (1) 'in "Belediyeler Kent Konseylerine bütçelerinde ödenek ayırmak sureti ile aynı ve nakdi yardım yapar ve destek sağlar." yerine "Kent Konseyleri tarafından makul süre önce bildirilen ihtiyaçlar ile ilgili olarak, belediyeler bütçelerinde ödenek ayırarak **mekanlar tahsis ederek, mekanların elektrik, su, doğalgaz, internet vb altyapı ihtiyaçlarını karşılayarak, konsey ve meclislerin etkinlikleri öncesi ve sırasında lojistik sağlayarak vb aynı yardımlar** yapar ve destek sağlar." olarak düzenlenmesi.

Okuduğunuz bu yazının ilk satırlarında gündeme gelen "bir Kent Konseyinin kendini ciddiye almasının ve diğer yapılar tarafından da ciddiye alınmasının" ilk adımı; Kent Konseyi Çalışma Yönergesinin (olabildiğince çok sayıda) bileşen tarafından düzenli aralıklarla değerlendirilmesi ve belirlenmiş ÖZGÜN amaçlara destek verecek güncellenmelere açık olduğunun SAMİMİYET ve ÖZGÜVEN ile ilan edilebilmesidir, diye düşünüyorum.

Kent Konseylerinin kendi gönüllülerinden başlayarak muhatapları tarafından "yürekten ve cidden" SAHİPLENİLEBİLMELERİ için; yönergelerinin bir üst mevzuatı olan Yönetmeliğin içine sığma veya tamamı ile uyum göstermelerinin dayanılmaz ağırlığı altında ezilmelerini peşinen kabul etmek yerine "çok değerli amaçlarına" ulaşabilmeleri için ilgili tüm mevzuatlarda (Yönerge ve Yönetmeliklerde) gerekli değişiklik ihtiyaçlarını tespit edip onların yeniden düzenlenmeleri için hukuki

mücadeleyi vermek kararlılığını CESARET ile göstermeleri gerekmektedir.

İlgili mevzuat değişim taleplerinin, ihtiyaç sahibinden başlayarak aşağıdan yukarıya doğru güncellenmeleri, ilgili süreçlerin sahiplenilmelerini ve ciddiye alınmalarını kolaylaştıracaktır.

Umudu arttıracak bir gelişme de çok yakın tarihte Çankaya ilçemizin Ayrancı semtinde yaşandı. 19 Kasım 2021 Cuma günü "yaklaşık 80 komşumun katılımları ile" olabildiğince hızlı bir şekilde 15:10 – 16:40 saatleri arasında gerçekleştirilen Ayrancı Semt Meclisi (ASM) Kuruluş Genel Kurulunda Yürütme Kuruluna aday olan 28 kişinin tamamı YK üyeliğine seçildiler.

Bu güzel başlangıcı taçlandırın şey; Hayvan Hakları ve Dostları, Sanat ve Kültür, Esnaf ve Zanaatkarlar, Kıdemli Komşular, Farkındalık Yaratmak ve Tanıtım çalışma gruplarının kurularak semtlilerin birlikte üretirken birbirlerini tanımaları amaçlı çalışmalar için alanlar açılmasına karar verilmesi oldu.

"Altı ay sonra ASM Çalışma Yönergesi Genel Kurulu yapılması" ve "Çayyolu Semt Meclisinde olduğu gibi ASM'de de her sene seçimli Genel Kurul yapılması" önerileri ise (katılımcıların değerlendirmelerine hiç fırsat verilmeden) "genel kurul yöneticisi" tarafından Çankaya Kent Konseyi (ÇKK) Yürütme Kuruluna sevk edildi ..

Ben yine de umutluyum 😊

Eminim, Çankaya Kent Konseyi Yürütme Kurulu, ASM gönüllülerinin teklifini samimi ve yararlı bularak her iki önergeyi de onaylayacaktır. Sonrasında da, ASM'de kurulacak ilgili çalışma grubundaki komşularım önce "biz ne(ler) istiyoruz" sorusunu kendi içlerinde ve semt gönüllüleri ile birlikte tartışacaklar ve bugüne kadar yapılmış olan yönergelerden de faydalanarak ASM Çalışma Yönergesi taslağını yazmaya başlayacaklar.

Taslak tamamlanınca ÇKK Yönergesi ile uyumlu olmayan yerleri de belirleyecekler, altı ay sonra yapılacak ASM Yönerge Genel Kurulunda hem ASM Çalışma Yönergesi taslağının, hem de ÇKK Yönergesinde değiştirilebilecek maddeler ile ilgili önerilerin ASM gönüllüleri tarafından tartışılmasını sağlayacaklar ve alınacak kararlar doğrultusunda

ASM Çalışma Yönergesinin güncel halini tüm semtlilere duyuracaklar.

ÇKK Yönergesi ile uyumsuz olan maddeler için de bir yazı kaleme alıp Çankaya Kent Konseyine ÇKK Yönergesinde değiştirilmesini önerdikleri maddeleri ileterek, söz konusu değişiklik önerilerinin ÇKK Yönerge Genel Kurulunda tartışılmalarını sağlayacaklar.

ÇKK Yönergesi ÇKK bileşenleri tarafından ÇKK Yönerge Genel Kurulunda güncellendikten sonra da Kent Konseyleri Yönetmeliği ile uyum içinde olmayan maddelerin, Türkiye Kent Konseyleri Platformu ve Türkiye Kent Konseyleri Birliği bileşenleri tarafından değerlendirilmeleri ve sonrasında da ilgili Bakanlık nezdinde Yönetmelik maddelerinin güncellenmelerinin gündeme getirilmesi talep edilecek, takip edilecek.

Ayrancı'dan tekrar başlayacak "kendini / etki alanını / potansiyelini ciddiye alarak" başlatılacak dalgalar sadece Çankaya Kent Konseyini değil, İMG dönemi sonrası iki senede "iki kez kuruluş" genel kurulu yapan, 10 Temmuz 2021 cumartesi günü sadece iki saatte yaklaşık 1.500 delegesinin 1.153'ünün katılımı ile hem geçen iki seneyi hem de önümüzdeki iki senelik yeni dönemi değerlendirerek, AKK sözcüsünün yanında, 35 kişilik Yürütme Kurulu üyelerini, 40 kişilik Danışma Kurulu üyelerini ve üç kişilik Onur Kurulunu seçmeyi başaran Ankara Kent Konseyini de etkileyecek.

Özetle; haklarımızın farkındalığı ve sorumluluk alanlarımızdaki etkili adımlarımız ile Kent Konseyleri ve Meclislerinin CİDDİYETİNE ve POTANSİYELİMİZE inandığımızı hep birlikte göstereceğiz!

Aksi olmaz değil mi?

Yani, sizler de, "komşular / hemşeriler / yurttaşlar olarak" içinde bulunduğunuz ortam, yapı, kurallar, mevzuat ile ilgili fikirlerinizi paylaşmak ve geleneksel siyaset yapma kültürümüzü değiştirmek için emek vermek zamanının geldiğini düşünüyorsunuz değil mi?

Yaşam alanlarımızda geçerli olan oyun kurallarını ihtiyacımıza uygun hale getirmek de, gerektiğinde daha üst organizasyonların etki alanlarımıza olası olumsuz kısıtlarını öngörüp değiştirmek mücadelesi de sorumluluklarımıza dahil, değil mi?

Başka türlü nasıl çıkar karanlıklar aydınlığa?

Son soru; sizce bir sürecin sonucunu mu etkilemek / değiştirmek kolay yoksa başlangıcını mı?

Son söz; 2022'ye semt sakinleri yerine "semt sahipleri" olarak başlamak için HAYDE!

Sevgilerimle,
www.mehmetcpeker.biz

SOLFASOL TV'DE Düzenli Programlar

GENEL İZLEYİCİ

Her Pazartesi 19:00

Onur Mat ve Mehmet Onur Yılmaz'ın moderatörlüğünde dijital, açık verilerle haftalık gündem değerlendiriliyor.

BİZ POTANSİYELİ İÇİN...

Her Salı 20:21

Mehmet C. Peker ve konukları "Biz Potansiyeli İçin..." yolculuk hikayesi yazmak üzere sohbet ediyorlar.

ELİFCE SÖYLEŞİLER

Her Çarşamba 21:00

Elif Gamze Bozo fark yaratan konuklarıyla sanatla dolu bir programla her Çarşamba karşınızda.

GALADER ANLATIYOR

İki haftada bir Perşembe 18:00

LGBTİ+ bireylerin ailelerinin dayanışma grubu Ankara Gökkuşuğu Aileleri Derneği iki haftada bir söyleşiler yapıyor.

VELİ SAÇILIK İLE GÜNDEM

Her Cumartesi 18:00

Sosyolog, aktivist ve yazar Veli Saçılık ile özel konukları Solfasol TV'de ülke gündemini değerlendiriyor.

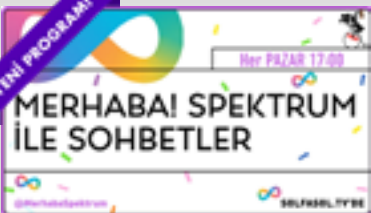

SOKAK KÜLTÜRÜ

İki haftada bir Pazar 14:00

Oya Özgün Özder Ankara'nın sokak kültürünün parçası olan sanatçı, edebiyatçı, zanaatkar, aktivistlerle söyleşiler yapıyor.

MERHABA! SPEKTRUM

Her Pazar 17:00

Yeni programımız Merhaba! Spektrum ile Sohbetler'de otistikler otizmi konuşuyor.

ÇOCUKLARIN ŞEHİRİ

İki haftada bir Pazar 19:00

AtölyeMİ kent ve çocuk arasındaki ilişkiyi "çocuklarla birlikte" sorgulayıp beyin fırtınası yapıyor.

PİNA VE ALPER

Her Pazar 20:00

Pina ve Alper en havadan-sudan konularda çok ciddi fikirlerini paylaşıyorlar.

AKIN AKIN ANKARA

Her Pazar 21:00

Akın Atauz'la Ankara'yı, kentimizin meselelerini, katılımı, demokrasiyi, haklarımızı konuşuyoruz...

Sevgili Çocuklar,
yazılarınızın ve çizimlerinizin
Solfasol Çocuk Gazetesinde
basılmasını ister misiniz?

Ocak 2021'de yayınlanacak 5. sayı olan Kış 2022 sayısı için yazılarınızı, çizimlerinizi 25 Aralık 2021 tarihine kadar icerik@gazetesolfasol.com adresine konu kısmına Çocuk Gazetesi yazarak gönderin.

25 Aralık
Cumartesi 12:00-17:00

Büklüm Sokak No 44
Açık Otoparkında

NOT: Pandemi ile mücadele kapsamında gerekli tedbirler alınacaktır

GAZETE SOLFASOL'E KATILIN!

Gazete Solfasol'de içeriği, iş bölümünü ve yeni fikirleri **her çarşamba akşamı** yaptığımız toplantılarda ve ana haberleşme kanalımız olan e-posta grubumuzda ele alıyoruz.

Aramıza katılmak isterseniz **bilgi@gazetesolfasol.com** adresine bir e-posta göndermeniz yeterli.

SOLFASOL'DE YER ALIN!

Gazete Solfasol ayrımcılık, nefret ve şiddet içermediği sürece her türlü katkıya açık.

Yayımlanmasını istediğiniz yazılı ve görsel katkılarınızı her ayın 25'ine kadar **icerik@gazetesolfasol.com** adresine gönderebilirsiniz.

SOLFASOL

Ankara'nın Gayriresmi Gazetesi

Aralık 2021

107. Sayı

Ayda bir yayımlanır

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Mehmet Onur Yılmaz

Editorler Alanur Çavlin, Zişan Kürüm

Keçi Solfasol Çizimi Aydan Çelik

Grafik Tasarım Evren Erlevent Kence

Gazete Sekreteri Nihan Çolak
nihan.colak@gazetesolfasol.com

Bu Sayıyı Yayına Hazırlayanlar

Akın Atauz, Alisa Candan Karsu,
Alper Fidaner, Aydan Çelik, Aydın Bodur,
Ayhan Çelik, Ayşegül Çelik, Celal İlhan,
Ceren İskit, Duygu Toprak, Enver Arcak,
Fatma Leyla Ak, Faruk Soydemir,
Fatma Rana Arıbaş, Filiz Köse,
Funda Mengilli, Hadi Sinan İskit,
Hasan İshak, Kaan Can Bircan, Lindanihan,
Mahir Kalaylıoğlu, Mehmet C. Peker,
Mehmet Onur Yılmaz, Mehmet Tunçer,
Necati Yalçın, Onur Mat, Oya Özgün Özder,
Savaş Sönmez, Sencer Başat, Şefik Onat,
Taylan Esin, Veli Saçılık.

Yayın İdare Merkezi

Büklüm Sokak No: 44/4
06680 Kavaklıdere / Ankara

Tel-Faks 0 (312) 437 76 41

İrtibat Tel 0 (533) 426 89 20, 0 (536) 956 64 26

Bilgi-Katılım bilgi@gazetesolfasol.com

Yazı-Haber icerik@gazetesolfasol.com

Abonelik abone@gazetesolfasol.com

Basım Yeri

Şen Matbaa

Özveren Sokak 25/B Demirtepe / Ankara

Tel 0 (312) 229 64 54 **Fax** 0 (312) 229 64 54

E-Mail senmatbaa@gmail.com

www.senmatbaa.com

Basım Tarihi 17.12.2021

ISSN 1301-8655

Yerel Süreli Yayın

3.000 adet basılmıştır.

GAZETE SOLFASOL'Ü DESTEKLEYİN!

Altı abonelik çeşidinden size uygun olanı seçerek aboneliğinizi başlatabilirsiniz veya yenileyebilirsiniz.

Dijital Abonelik

100TL

Solfasol'ünüz her ay elektronik posta kutunuzda

iyzi.link/AFY2iA

Normal Abonelik

150TL

Solfasol'ünüz her ay adresinize posta yoluyla ulaştırılır

iyzi.link/AFY2Ww

Destekçi

300TL

Destekçi olun ve Ankara gezilerimizde misafirimiz olun

iyzi.link/AFY2eQ

Yurtdışı Abonelik

300TL

Uzaktayım demeyin, Solfasol dünyanın her yerine ulaşıyor!

iyzi.link/AFY2gw

Çifte Destekçi

600TL

Solfasol'e verdiğiniz çifte destekle bizi çok mutlu edin!

iyzi.link/AFx3Bw

Yaşasın Solfasol!

1000TL

Cömert desteğinizle mutluluktan gözlerimizi yaşartın!

iyzi.link/AFx3Gw

KREDİ KARTI

Online ödeme platformu iyzico üzerinden abone olabilirsiniz. Yukarıdaki QR kodları kullanabilir veya abonelik sayfamızda linklerini bulabilirsiniz.

solfasol.tv/abonelik

PATREON

Patreon Solfasol'a aylık düzenli destek verebileceğiniz online bir kitlesel fonlama platformudur. Belirleyeceğimiz miktar, kredi kartınızdan her ay otomatik olarak çekilerek Solfasol'a aktarılır.

patreon.com/solfasol

BANKA HAVALESİ/EFT

Abone olmak için aşağıdaki hesap numarasına ödeme yaptıktan sonra adınızı, açık adresinizi, e-posta adresinizi ve telefon numaranızı **abone@gazetesolfasol.com** adresine veya **0 536 9566426** nolu telefona SMS ile gönderin veya websitemizdeki abonelik formunu doldurun.

Abonelik Ödemesi için Banka Hesap Bilgileri
TÜRKİYE İŞ BANKASI - KÜÇÜKESAT ŞUBESİ
IBAN TR83 0006 4000 0014 2080 7867 87
Hesap Sahibi: Mehmet Onur Yılmaz SOLFASOL

SOLFASOL'DE ŞEFFAFLIK

DÖNEM KASIM 01.11.2021 - 30.11.2021

Solfasol, Ankaralılarla buluştuğu ilk günden beri ana gelir kaynağı abonelerinin desteği olan, kâr amacı gütmeyen bir gazete. Mali şeffaflık ve hesap verebilirliği önemsiyor, bütün sivil oluşumlar ve basın-yayın kuruluşlarının bu ilkeleri benimsemesi için öncü olmayı umuyoruz.

GENEL BİLGİLER (30.11.2021 itibarıyla)

Toplam abone sayısı: 1.141
Toplam kurumsal abone sayısı: 29

DÖNEMSEL BİLGİLER

Abonelik yenileme sayısı: 21
Yeni abone sayısı: 4
Kurumsal abonelik yenileme sayısı: 0
Yeni kurumsal abone sayısı: 6

GELİRLER

Yeni abone, abonelik yenileme, patreon: 6.706 TL
T-shirt, gazete satışı, gezi vb.: 30 TL
İlan, Reklam: 0 TL
EED KATKISI Proje kapsamında hakediş: 32.410 TL

GELİRLER TOPLAMI: 39.146 TL

GİDERLER

Matbaa Gideri: 14.089 TL
Postalama Gideri: 610 TL
Kira ve Ofis Giderler: 3.650 TL
İdari ve Editoryal Giderler: 16.632 TL
Resmi Giderler: 950 TL

GİDERLER TOPLAMI: 35.931 TL

BORÇLAR (30.11.2021 itibarıyla)

Matbaaya Borç: 0 TL
Kişilere Borçlar: 63.963 TL
Diğer Borçlar (vergi, muhasebe, kira vb.): 3.618 TL

BORÇLAR TOPLAMI: 67.581 TL

**TAKİPTE
KALIN!**

Web
solfasol.tv

YouTube
Solfasol TV

Instagram
solfasol_gazetesi

Twitter / Facebook / Google
Gazetesolfasol

100. Yıl Çarşısının 'Kötü Kaderi' Değişiyor: Büyükşehir Yıkım Kararından Vazgeçti, Yenileme için Yarışma Açılıyor!

Mehmet Onur Yılmaz

Ankara Büyükşehir Belediyesi Eylül 2021'de manşete taşıdığımız 100 Yıl Çarşısının yıkım kararından vazgeçti. Eylül 2021 tarihli haberimizde Mansur Yavaş Yönetimindeki Ankara Büyükşehir Belediyesinin önemli sınavlarından birisi olduğunu belirterek 100. Yıl Çarşısı hakkında takınacağı tutumu izlemeye devam edeceğimizi söylemiştik. Konu ile ilgili yaptığımız haberi şöyle bitirmiştik:

Bu afet görüntüsünün nimeti, tüm bu olumsuz tablonun iyi tarafı ise 100. Yıl Çarşısı üzerine dönen bu tartışmanın Ankara'da gerçek anlamda katılımcı bir sürece dönülmesi imkanını barındırması. Çarşı hâlâ yerinde, uzmanlar ve akademik kurul binanın yıkılması yerine yeniden işlevlendirilerek kullanılması konusunda görüşlerini ısrarla ve her platformda tekrarlıyor. Belediye için fırsat olansa bu çağrılara kulak verip yıkım kararından dönerek Gökçek dönemi zihniyeti ile zihinsel bağlantıyı kopartacak saygılı, eşitlikçi, açık ve şeffaf bir sürece geçmek.

Mansur Yavaş bunu yapabilir mi? Bekleyip göreceğiz.

Haberimiz Sonuç Verdi!

Haberimizin yarattığı tartışma "Ulus 100. Yıl Çarşısı ve çevresindeki alanın, kentliler ve uzmanlarla yeniden "düşünülmesi"nin arzulandığı, ulusal düzeyde açılacak bir yarışma"ya vesile oldu. Aylardır yakından izlediğimiz bu süreç 100. Yıl Çarşısının yıkımından vazgeçilmesi ve geniş kapsamlı bir fikir yarışması açılması ile artık yeni bir aşamada. Şüphesiz ki umut verici bir gelişme...

Aşağıda yarışma jürisinden Solfasol'a özel olarak gönderilen açıklamayı göreceksiniz. Olduğu gibi yayınlıyoruz. Solfasol olarak süreci her yönüyle takip etmeyi sürdüreceğiz:

"100. Yıl Çarşısı ve Yakın Çevresi Fikir Projesi Yarışması" Açılıyor

Uzun süredir bakımsız ve kendi kaderine bırakılan Ulus ve çevresindeki eski Ankara ticaret merkezi yapıları, yeniden kullanıma kazandırılıyor. Bilindiği gibi Emekli Sandığı mülkiyetinden devredilen Anafartalar Çarşısı ile Ulus İşhanı ve ekindeki çarşılar hakkındaki yıkım kararı, Mansur Yavaş yönetimindeki Ankara Büyükşehir Belediyesi tarafından durdurulmuştu. Anafartalar Çarşısı dükkanları yeniden kiralanmaya başlamış, içindeki seramik panolarla birlikte korumaya alınmıştı. Ulus İşhanı'nın belirli katlarındaki basit onarım çalışması ise devam ediyor. Onarım sırasında bu katlar Ankara'daki üniversitelerce teknokent kuluçka merkezleri olarak kiralanabilecek. Boşaltılan 100. Yıl Çarşısı ve yakın çevresinin kullanım ve yenilenme kararlarının belirlenmesi için ise bir yarışma düzenleniyor.

Ankara'da yeni dönemde gerçekleştirilen tüm yarışmalar, katılımcı kent yönetimi anlayışını benimsemiş olan yeni Ankara Büyükşehir Belediyesi yönetimince kurgulanan **Yarışmayla Ankara** programı kapsamında açıldı. Yerel yönetim, 2019 sonundan beri küresel salgın sürecinde canla başla çalışan sağlık çalışanlarına toplu teşekkürü kalıcılaştıran mekanları, "Sağlık Çalışanlarına Şükran ve Anma Mekânı Yarışması" ile kent yaşamına katmak istedi. Ulus'ta talihsiz bir yangın sonrası yıktırılan Modern Çarşı arsasında bir kültür merkezi elde edilmesi için "Ulus Modern Kültür ve Sanat Merkezi Ulusal Mimari Proje Yarışması" düzenlendi; çalışmalar sürüyor. Ankara perakende sebze-meyve ve et-süt ürünlerinin satıldığı Ulus Hali, 1930'lu yıllardan beri kullanılırken yorgun düşmüştü; kapsamlı bir onarım ve yenileme süreci halen yürütülmekte.

Ankara bildirişim levhaları da, "Sokaktaki Ankara: Ankara Mahalle, Cadde ve Sokak Tabelaları, Bina Kapı Numaraları, Mimari Tanıtım Tabelaları ve Özgün Font Yarışması" ile saptandı, karara bağlandı: Yeni levhalama da sokak tabelaları ve yön işaretleri ile uygulanmaya başladı.

Çok yakında açılacak olan "100. Yıl Çarşısı ve Yakın Çevresi Projesi Fikir Yarışması" yine **Yarışmayla Ankara** programı kapsamında belirlendi. Bu yarışma ile, 1967 yılında yarışmayla seçilip açılışı Atatürk'ün doğumunun yüzüncü yılı olan 1981'de gerçekleşen ve ismini de oradan alan "Ulus 100. Yıl Çarşısı" ve çevresindeki alanın, kentliler ve uzmanlarla yeniden "düşünülmesi" arzuluyor. Ulusal düzeyde açılacak yarışma ile, alanın eski Ankara kent merkezinde yer alması nedeniyle çağcıl beklenti ve gereksinimlere yanıt verecek biçimde kentsel, mekânsal ve mimari program örüntüsüne kavuşturulması istenecek. Yarışmacılar bu alan için hayallerini ve program önerilerini kendi yapacakları kentsel analiz çerçevesinde gündeme getirebilecekler. Bilindiği gibi, yargı yoluyla yıllar önce yasal zeminini kaybetmiş olan ardışık Koruma Amaçlı İmar Planları'nın eksikliğinin tanımladığı zor koşullarda, günümüzde Ulus kentsel sit alanında, 'geçiş dönemi uygulama kararları' uyarınca uygulama yapılmakta. Yarışmayla elde edilecek sonuçların, bu alan ölçeğinden başlayarak, Ulus tarihi kent merkezinin yeniden değerlerine kavuşturulması yolundaki çabalara bir ivme kazandırabileceği düşünülmekte.